

Година ХС

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

*Свѣтлостъ
свѣту
II*

Април-Јун 2014

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе у месецу:
За мисионску школу у Хондурасу
- 5 Израил у Ханану
- 10 Гедеон
- 15 Самсон
- 20 Илије и његови синови
- 25 Прилог прве суботе у месецу:
За стране мисије
- 26 У данима Самуиловим
- 31 Први Израилски цар
- 36 Цар Давид
- 41 Давидово кајање и повратак
- 46 Соломун
- 51 Прилог прве суботе у месецу:
За Андра Прадеш, Индија
- 52 Поуке из великих и тешких грешака
- 57 Цар Аса
- 62 Цар Језекија
- 67 Поуке из националих пропуста
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХС

Број 2

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у заграда () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Излази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

У току овог тромесечја видећемо како су Израиљци за време својих судија и царева пропустили да оправдају свето поверење које им је као народу било Богом дато. Видећемо такође и зашто је Бог дозволио да буду расејани међу остале народе света.

Библијски записи из тих времена откривају да ипак није све било изгубљено. Упркос отпадништву на националном нивоу, Бог је увек имао мали остатак верних обожавалаца. Међу тим малобројним али заиста достојним верницима било је појединаца преко којих је Бог извршио велики задатак. Међу неким од таквих – укључујући и оне који су починили озбиљне грешке али су се касније покајали – поменути су и неки од јунака вере. Апостол Павле о томе бележи следеће:

"И шта ћу још да кажем? Јер ми не би достало времена кад бих стао приповиједати о Гедеону и о Вараку и Самсону и Јефтају, о Давиду и Самуилу, и о другијем пророцима, који вјером побиједише царства, учинише правду, добише обећања, затворише уста лавовима, угасише силу огњену, утекоше од оштрица мача, ојачаше од немоћи, посташе јаки у биткама, растјераше војске туђе; жене примише своје мртве из васкрсенија; а други бише побијени, не примивши избављења, да добију боље васкрсеније; а други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице; камењем побијени бише, претрвени бише, искушани бише, од мача помријеше; идоше у кожусима и у козјим кожама, у сиротињи, у невољи, у срамоти; којијех не бијаше достојан свијет, по пустињама потуцаше се, и по горама и по пећинама и по рупама земаљскијем. И ови сви добивши свједочанство вјером не примише обећања; јер Бог нешто боље за нас одреди, да не приме без нас савршенства" (Јевр. 11,32–40).

Позитивна искуства ових јунака вере садрже драгоцене поуке за наше проповеднике, раднике, служитеље у Заједници и за све нас.

Господ нека благослови учеснике наше суботне школе широм света док буду проучавали ове лекције!

*Генерална конференција
Одсек за суботну школу*

Субота, 5. април 2014.

Прилоџ њрве субоџе у месецу За Мисионску школу у Хондурасу

"Велики задатак родитеља и васпитно-просветних радника је изградња карактера – настојање да Христов лик обнове у онима који су поверени њиховој бризи. Стицање научних знања постаје безначајно кад се упоређи са овим великим циљем. Међутим, свако право васпитање и образовање може представљати помоћ у изградњи правилно формираног карактера. Обликовање карактера је дело целог живота, и то ће остати за увек такво каквим га овде учинимо." – *Саветии за родитеље, учитеље и студенте, 47.*

Карактер формиран по божанском облику једино је благо које човек са овог света може понети на онај други." – *Саветии младима, 17. август, 1899.*

Централно америчка унија је организационо састављена од неколико мањих земаља смештених у средишту америчког континента. Та унија улаже значајне напоре на васпитно образовном пољу. Током скорашњих година објективно су се залагали да нашу децу и младе учимо у нашим школама. Био је то тежак задатак, али Господ нас је благословио одличним резултатима и захваљујући контактима оствареним у васпитно просветном раду, многи су заинтересовани за поруку Јеванђеља.

Налог: "Васпитавајте, просвећујте, ширите знање", добро нам је познат. Али наши скромни извори нису довољни да наставимо започето дело. Срца су нам стално обузета размишљањем: Како допустити да се наша деца и млади образују у световним школама и тако обесхрабрени постају лак плен непријатељских лукавастава и вештих обмана? Ми имамо велику жељу да наставимо овај рад, али нам је неопходна ваша помоћ.

Из тог разлога позивамо сву нашу браћу широм света да нам помогну у овом великом делу. Тога ради молимо вас да се у суботу 5. априла у својим прилозима сетите ове деце и младих у Централно америчкој Унији. Ми се унапред захваљујемо и поздрављамо вас следећим речима из пера надахнућа:

"Дело васпитања и дело искупљења јединствено је у најзвишенијем смислу – како у васпитању, тако и у искупљењу, 'темеља другога нико не може поставити осим Онога који је постављен, а који је Исус Христос' (I Кор. 3,11)." – *Саветии за Заједницу, 202.*

Ваша браћа и сесџре у Централно америчкој Унији

Израиљ у Ханану

"И служи Израиљ Господу свега вијека Исуса Навина и свега вијека синарјешина, које дуго живјеше иза Исуса и које знаху сва дјела Господња, која учини Израиљу." – Исус Навин 24,31.

"Израиљци су само делимично послушали Божју заповест (да истерају све становнике Ханана), и патње и невоље које су доживљавали током многих покољења задавали су им управо остаци тих идолопоклоничких народа." – *Знаци времена, 13. јануар, 1881.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Патр. и пророци, 574-580.*

☐ *Недеља*

30. март

1. ОБНОВЉЕНИ ЗАВЕТ ПОНОВО ЗАБОРАВЉЕН

а. Како је Исус Навин пред крај свог живота опомињао и бодрио Израиљце да остану верни Господу? И како су они одговорили на та његова упозорења? Исус Навин 24,15.16.20-26.

"Бог је свој народ поставио у Ханану да као један снажан бедем задржава бујицу моралних зала, да не преплави свет. Да су Израиљци остали верни Богу они би, према божанској намери, ишли из победе у победу. Он би им предао у руке народе веће и моћније него што су били Хананеји." – *Патр. и пророци, 575.*

б. Шта су они после смрти Исуса Навина ипак учинили? Суд. 2,7.8.11.12; 3,5-7.

"Али, занемаривши високи циљ који им је био намењен, они су се радије удобно сместили и одали уживању. Пропустили су прилику да употпуне освајање земље, и зато су током многих нараштаја били потискивани и тлачени од остатака ових идолопоклоничких народа... Непоштовањем божанских ограничења... посејано је семе зла које је наставило да доноси горке плодове многим нараштајима." – *Патр. и пророци, 575.*

"Израиљци су због својих греха били одвојени од Бога. Његова снага им је била ускраћена и више нису били надмоћнији од својих непријатеља." – *Ibid. 576.*

2. "УВЕК ЈЕ ПОСТОЈАО ЈЕДАН МАЛИ ОСТАТАК"

а. Како се у Библији називају реформатори Заједнице у том историјском периоду? Како је описана реформаторска улога тих верних Божјих слугу? Суд. 2,16.18.

.....

б. Опиши дубоко отпадништво кроз које је народ Божји пролазио у таквим временима. Пс. 78,58-62. Како је Бог, сећајући се заветних обећања датих Авраму, избављао свој народ? Пс. 78,65.66.

.....

с. Иако многи могу да се одврате од Бога, какву сигурност имамо да истина никада неће остати без својих верних поборника? Ис. 1,9; Римљ. 11,1-5. Којим наговештајем Бог охрабрује верне припаднике остатка и у овим последњим данима? Проп. 3,15.

.....

"Ипак се Он никад није сасвим одрекао свог народа. Увек је постојао један мали остатак оних који су остали верни Богу; и Господ је с времена на време подизао верне и храбре људе да руше идолопоклонство и ослобађају Израил од његових непријатеља." – *Папир. и пророци*, 576.

"Велики Поглавар који се креће између својих 'свијећњака' (Откр. 1,12–16), никад није био без своје Заједнице... Ако ми одбијемо да ширимо светлост коју нам је Он дао... други ће учинити оно што смо ми могли а нисмо учинили и нисмо хтели да учинимо." – *RH*, 7. јун, 1897.

"Многи који су имали велику светлост не цене исту и не поправљају се... Они поричу начела истине у пракси и наносе срамоту делу Божјем. За такве Христос каже да ће их избљувати из уста својих... Своју поруку Господ даје онима који живе у сагласности са примљеном светлошћу, и такви ће бити признати као прави верници... Такви ће заузети места оних који су имали светлост и знање, али нису ишли путем Господњим, руководећи се замислима свог непосвећеног срца." – *Одабр. поруке III*, 421.422.

"У часу највеће опасности за Заједницу најусрдније молитву за њу упућиваће припадници верног остатка, и Бог ће чути и услишиће их." – *V Сведочанство*, 495.

3. ИЗРАИЉЦИ ВАПЕ БОГУ У СВОМ ОЧАЈАЊУ

- а. Помени неке од ослободилаца које је Бог подигао између верног остатка у време ранијих судија. Суд. 3,9.15.31; 4,4.6. Ко је, после ових јунака, био Богом позван да сломи јарам тлачитеља? Суд. 6,11-14.**

.....

"Гедеону је био упућен божански позив да ослободи свој народ. Био је веома тужан због постојећег стања у Израиљу и размишљао је како би се могао сломити ропски јарам тлачитеља његовог народа." – *Паџр. и ѿророци, 578.*

- б. Зашто је Гедеон затражио знак од Онога који му се јавио? Суд. 6,17-21.**

"Гедеон је тражио некакав знак да је весник који му се обраћа био Анђео завета који се у прошлим временима залагао за Израиљце. Божји анђели који су некад разговарали са Аврамом једном приликом су прихватили његово гостопримство; и Гедеон је сада усрдно затражио да небески гласник остане код њега као његов гост. Пожуривши своје шатору, припремио је из својих сиромашних залиха једно јаре и бесквасне хлебове те је све то изнео и поставио пред Њега. Али му анђео нареди: 'Узми то месо и те хљебове пријесне и метни на ону стијену, а јуху пролиј.' Гедеон је то и учинио, а тада му је био дат тражени знак: анђео је својим штапом додирнуо месо и бесквасне хлебове, и из стене је букнуо пламен спаливши жртву. Анђела затим нестале испред очију његових." – *Паџр. и ѿророци, 578.*

- с. Чиме је Гедеонов страх за сопствени живот био разагнан кад је схватио да је анђео који се појавио пред његовим очима био сам Христос - Анђео завета? Суд. 6,22.23.**

.....

"Ове речи самилости изговорио је онај исти саосећајни Спаситељ који је својим уплашеним ученицима на узбурканом језеру рекао: 'Не бојте се, Ја сам' (Марко 6,50). – Онај који се истим речима јавио својим забринутим ученицима 'у Горњој соби', сада је рекао Гедеону: 'Не бој се, нећеш умријети' (Суд. 6,23)." – *Знаци времена, 23. јун, 1881.*

4. ПРВИ ЗАДАТАК - РЕФОРМА У ПОРОДИЦИ**а. Где је Гедеон отпочео реформу Израиља? Суд. 6,25.27.28.**

.....

.....

"Гедеонов отац, Јоас, који је учествовао у отпадништву својих сународника, живео је у Офри и ту подигао велики олтар Валу, пред којим су се мештани клањали. Гедеону је било наређено да тај олтар разори а на оној стени где му је жртва била спаљена да подигне олтар Јехови и да тамо принесе жртву. Приношење жртава Господу било је поверено свештеницима и то само на олтару подигнутом у Силому. Али Онај који је успоставио обредну службу и на кога су све те жртве указивале имао је власт да мења своје захтеве. Ослобођењу Израиља морао је претходити свечани протест против служења и клањања Валу. Гедеон је морао објавити рат идолопоклонству пре него што је могао кренути у борбу против непријатеља свога народа." – *Паџријарси и ѿророци, 578.*

"Божански налог био је верно извршен. Знајући да ће наићи на отпор ако покуша да ради јавно, Гедеон је свој задатак извео у тајности. Уз помоћ својих слугу, све је завршио за једну ноћ." – *Ibid., 579.*

б. Како су мештани Гедеоновог града реаговали следећег јутра кад су видели Валов олтар потпуно разорен? Суд. 6,30.**с. Како је Јоас, као истакнути грађанин устао у одбрану свога сина, и шта је рекао мноштву разјарене масе? Суд. 6,31.32.**

.....

.....

"Страшан је био бес становника Офре кад су следећег јутра дошли да се поклоне Валу. Они би Гедеона и убили да Јоас – који је био обавештен о посети анђела – није устао у одбрану свога сина. 'Ви ли хоћете да браните Вала?' рече Јоас, 'ви ли хоћете да га избавите? (Судије 6,31). Ко га брани погинуће јутрос. Ако је бог, нека сам расправи с њим што му је раскопао олтар'. А ако Вал није могао ни свој олтар да одбрани како му се онда могла поверити заштита његових поклоника." – *Паџријарси и ѿророци, 579.*

5. ОСОБИНЕ НЕОПХОДНЕ ХРИСТОВИМ ВОЈНИЦИМА**а. Чему поборници крста треба да се науче од Гедеона? Римљ. 15,4; I Петр. 3,15.**

"Господ је вољан да учини за нас велике ствари. Победу можемо задобити не великим бројем, него потпуним предањем и потчињавањем срца Исусу. Идимо напред у Његовој снази, ослањајући се на силног Бога Израилевог... У запису о Гедеоновој војсци налази се једна поука за нас. Господ је и данас вољан да исто тако делује кроз људске напоре и преко слабих људских оруђа учини велике ствари. Битно је да имамо јасну представу о истини, јер како бисмо иначе били у стању да се супротставимо њеним лукавим противницима? Библија се мора проучавати, не само ради упознавања њеног учења, него и ради њених практичних поука. Никада не смете да будете изненађени, никад не смете бити без свог оружја. Будите спремни на свако изненађење, на сваки позив дужности. Будно искористите сваку прилику да изнесете истину, упознајте се добро са пророчанствима и са поукама Христовим. Немојте се ослањати само на добро припремљене аргументе. Сами аргументи нису довољни. Морате тражити Господа на својим коленима, да бисте утицали на људе морате бити наоружани силом Његовог Духа.

"Радите брзо и одлучно. Господ жели да реагујете у правом тренутку, као што су то чинили Гедеонови војници. Много пута су проповедници сувише прецизни, сувише планирају и калкулишу. Док се они тако спремају да учине нешто велико, прилике да учине неко добро дело пролазе неискоришћене. Проповедник, један сироти и ограничени човек, понаша се тако као да сав терет лежи на њему самоме, док Исус носи и њега и његов терет и још много више. Браћо, ослањајте се мање на себе, а више на Исуса." – *Коментари библ. текстова*, 122.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта се десило, после смрти Исуса Навина, кад су се Израилци удобно сместили у Ханану?
2. Какву сигурност можемо имати да истина никад није била остављена без својих верних поборника?
3. Где је Гедеон отпочео дело обнове и реформе у Израилу?
4. Како је Јоас настојао да смири разјарене мештане свога града?
5. На који начин се и ја могу боље припремити за извршење повереног задатка?

Гедеон

"А дрӯг му одговори и рече: *ѿо није дрӯго не̄го мач Гедеона сина Јоасова човјека Израиљца; ѿредао му је у руке Бо̄г Мадѿјане и сав овај око.*" – Судије 7,14.

"Сви који желе да буду војници крста Христовог, морају припасти све оружје и припремити се за борбу. Они се не смеју плашити претњи ни узмицати пред опасностима. Морају бити опрезни у опасности, али чврсто и неустрашиво иступати против непријатеља и борити се за Бога." – Библијски коментари, 122.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пай̄р. и ѿророци, 579-587.*

Недеља

6. април

1. ЧОВЕК СПРЕМАН ДА ПОСЛУША БОГА

a. Када су Мадѿјани и Амалици сазнали да је Гедеон разорио Валов олтар и оформио војску, шта су они учинили? Суд. 6,33.

.....
.....

b. Шта је Гедеон учинио, уз помоћ Господњу, да би се припремио за предстојећу битку? Суд. 6,34.35.

.....

c. Којим Господњим упутствима је Гедеонова војска од преко тридесет хиљада смањена на свега три стотине људи? Суд. 7,2-7.

.....

"(Гедеон) се запрепастио када му је Господ рекао да је његова војска сувише велика. Али је Господ видео охолост и неверовање у срцима присутних. Загрејани узбудљивим Гедеоновим позивом, они су били спремни да се одазову, али кад су угледали огромне масе Мадѿјана многи су се уплашили. Ипак, у случају да Израиљци победе, ти исти би – уместо да победу припишу Богу – сву славу присвојили за себе." – *Пай̄р. и ѿророци, 580.*

2. НЕМА МЕСТА ЗА НЕМАРНЕ И ОНЕ КОЈИ САМО УГАЂАЈУ СЕБИ

а. Какву поуку треба извући из начина на који су проверавани преко 30000 људи? Марко 8,34. Које су неке од важних особина на које треба обратити пажњу у избору људи и жена за рад у Јеванђељу и данас? Римљ. 12,11.

"За немарне и оне који гледају само да угоде себи нема места у делу Божјем. Његов избор пао је на оне малобројне који нису хтели да се због задовољења личних потреба задржавају у вршењу своје дужности. Ових три стотине избраника, поред тога што су били храбри и спремни на самосавлађивање били су и људи вере. Они нису били окаљани идолопоклонством. Њих је Бог могао да поведе и преко њих је могао да ослободи Израил. Успех није зависио од броја. Бог своје дело ослобађања може да изврши са малим бројем исто као и са великим. Он се не прославља толико великим бројем, колико карактером оних који Му служе." – *Папир. и њоророци, 581.*

"Нама су потребни мисионари који ће то бити у пуном смислу речи, који ће одбацили све себичне интересе и побуде, стављајући дело Божје на прво место; и који ће имајући пред очима само Његову славу увек бити спремни да пођу онамо куда их Он шаље, и радећи свим својим силама на ширењу знања о истини." – *Служе јеванђеља, 410.*

б. Имајући у виду одговорности родитеља да своју децу поучавају навикама корисности (Приче 22,6), на које питање – упућено јудином цару – ће морати да одговори сваки родитељ? Јер. 13,20 (посл. део).

"Родитељи не могу починити већи грех него кад занемаре своје Богом дане одговорности допуштајући својој деци да не раде ништа; јер таква деца ускоро постају лењива и одрастају у несналажењу, у бескорисне људе и жене." – *Вођење деце, 122.*

"Бог захтева од нас да своје умне способности увежбавамо. Он жели да они који служе Њему буду разумнији и разборитији од осталих људи. Њему се не допадају они који се нимало не труде да постану способни и добро упућени радници. Господ тражи од нас да Га љубимо свим срцем, свом душом, свом снагом и свим умом својим. Тиме нам се налаже обавеза да своје умне способности развијамо до савршенства, како би могли добро упознати нашег Творца и љубити Га свим својим бићем." – *Христове поуке, 294.*

3. МАЧ ГЕДЕОНОВ

а. После ноћи проведене у страху од предстојећег сукоба са Мадџанима и Амалицима, шта је Господ рекао Гедеону да учини, како би се охрабрио за тај сукоб? Суд. 7,9-11.

.....

.....

б. Шта је Гедеон сазнао из разговора двојице непријатељских војника, и на шта га је то навело? Суд. 7,13-15.

.....

.....

"Гедеон је разумео да му преко тих непознатих Мадџанских војника говори глас Божји. Вративши се својим малобројним људима рекао им је: 'Устајте, јер вам даде Господ у руке око Мадџански!' (Судије 7,15)." – *Паџр. и џророци, 581.*

с. Опиши план напада који му је био сугерисан божанским откривењем. Суд. 7,16-20. Каква је паника захватила целокупну непријатељску војску, и шта су они чинили потпуно збуњени овим планом? Суд. 7,21.22.

.....

"Божанским упутством дат му је план за напад и он одмах крену да га изврши. Три стотине људи требало је поделити у три чете. Сваки човек добио је по једну трубу и бакљу, привремено сакривену у земљани крчаг. Затим су били тако распоређени да су се приближавали логору мадџанском са различитих страна. Кад је у поноћи одјекнуо Гедеонов ратнички рог, затрубише три стотине труба; затим из одједном разбијених крчага, плануше стотине запаљених лучева, и три стотине Гедеонових војника се устремеше на непријатеља уз стравичан ратни поклич: 'Мач Господњи и Гедеонов' (Судије 7,20)." – *Паџр. и џророци, 582.*

"Војска је била изненађена на спавању. На све стране видела се светлост запаљених лучева и одсвуда је допирао одјек труба и ратни поклич нападача. Мадџанци су мислили да су предани на милост и немилост некакве натприродне силе, те их потпуно обузе паничан страх. Уз дивље крике узбуне и страха бежали су на све стране да спасу живот и у забуни, мислећи да туку непријатеља, убијали су један другог." – *Ibid., 582.*

4. ГЕДЕОН ПРЕД УНУТРАШЊИМ СУКОБОМ

а. Шта су хиљаде људи из осталих израиљских племена учинили чим је Гедеонов позив допро до њих? Суд. 7,23. Шта су припадници Јефремовог племена учинили на Гедеонов позив? Суд. 7,24.25.

б. Шта је изазвало тако жесток гњев припадника Јефремовог племена? Како је Гедеон својим трезвеним и мудрим одговором стишао неоправдани гњев Јефремових потомака? Суд. 8,1-3.

"Дух љубоморе је лако могао распалити свађу која би довела до сукоба и крвопролића, али је Гедеонов одговор у којем се видела његова смерност и чедност ублажио срцбу синова Јефремових те су се у миру вратили својим стадима. Гедеон је био чврст и непопустљив кад су била у питању начела, у рату веома храбар, а ипак у опхођењу с људима ретко љубазан и учтив." – *Паџр. и џр.*, 585.

с. Шта прво мора научити онај ко жели да буде успешан у придобијању душа? Приче 15,1.33; 25,15; Кол. 4,6; I Петр. 3,15.

"Вођа којег је Бог изабрао да савлада Мадијане, није међу Израиљцима заузимао неки истакнути положај. Он није био ни свештеник, ни владар, ни левит. Он је сам себе сматрао за најмањег у кући оца својега. Али је Бог у њему видео човека храброг и честитог. Он се није поуздао само у себе, већ је драговољно препустио да га Бог води. Бог за своје дело не бира увек људе највећег талента, већ оне са којима се може најбоље послужити. 'Прије славе иде смјерност' (Приче Сол. 15,33). Господ најуспешније може да ради преко оних који су најсвеснији своје неспособности и који се потпуно ослањају на Њега гледајући у Њему свога вођу и извор својих снага. Он ће их учинити јакима и мудрима повезујући своју снагу са њиховом слабошћу, и своју мудрост са њиховим незнањем.

"Господ би за свој народ могао учинити много више кад би се неговала истинска скромност. Али мало има таквих којима би Он могао поверити велику одговорност или велики успех, а да не постану самопоуздани и да не забораве колико од Њега зависе. То је разлог што Бог при избору оруђа за своје дело заобилази оне које свет сматра великима, талентованима и достојним поштовања. Такви људи су врло често сувише поносни и самољубиви. Они сматрају да могу радити не питајући Бога за савет." – *Паџријарси и џророци*, 584.

5. ГЕДЕОН НА КРАЈУ ЗАПАДА У ЗАБЛУДУ

- а. После значајне војне победе над Мадитјанима и Амалитцима, у чему је сатона преко Гедеона заводио Израилце с правог пута? Суд. 8,24.27.

"Зато што му је било наређено да принесе жртву на оној стени на којој му се јавио анђео, Гедеон је мислио да је позван да буде свештеник. Не чекајући божанско посвећење, почео је да тражи погодно место где би завео систем богослужења сличног ономе које је обављано у шатору од састанка... Овај његов поступак био је замка не само за њега и његову породицу него и за цео народ израилски. Неовлашћено богослужење довело је до тога да су многи из народа најзад потпуно напустили Бога и служили идолима. После Гедеонове смрти један велики део народа, заједно са његовом породицом, био је захваћен новим отпадништвом. Управо онај човек који је некада, рушећи Валов олтар, затирао идолопоклонство у Израилу, сада је завео народ од Бога." – *Патр. и пророци*, 586.

"Врло је мало оних који схватају колико су далекосежне њихове речи и њихови поступци. Како често заблуде родитеља имају најубитачније деловање на њихове синове и синове синова њихових далеко после њихове смрти. Свако има извесног утицаја на друге и одговоран је за последице тога утицаја. Речи и дела имају убедљиву моћ, и исход онога што ми сада чинимо показате се тек касније. Утицај који врше наше речи и дела, имаће сигурно своје повратно деловање на нас саме у облику благослова или проклетства." – *Ibid.*, 587.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто се Гедеон изненадио кад му је Господ наредио да смањи своју војску?
2. Зашто је такав корак у постојећим околностима био неопходан?
3. Шта је Господ рекао Гедеону пред само свануће?
4. Шта је Гедеона оспособило да тако мудрим одговором стиша неоправдани гњев потомака Јефремових?
5. Шта прво мора научити онај ко жели да буде успешан у придобијању душа?

Самсон

"И дух Господњи њоче ходиши с њим њо околу Данову, између Сараје и Есиаола." – Судијама 13,25.

"Божје обећање да ће преко Самсона, 'почети да избавља Израљце из руку Филистејских' (Суд. 13,5) испунило се; али како је мрачан и страхан запис остао о животу тог човека који је могао да послужи на славу Богу и да буде понос своје нације." – *Паџр. и њророци*, 599.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и њророци*, 591-600.

□ Недеља

13. аџрил

1. ИЗРАИЉ ПОНОВО ПОД ТЛАЧЕЊЕМ ЗАВОЈЕВАЧА

a. Шта су Израљци чинили у време благостања и мира, после победа задобијених преко Гедеона и Јефтаја? Суд. 10,6.7; 13,1.

.....

b. Како је Господ овом приликом одговорио на њихово болно кукање за ослобођењем? Суд. 10,13.14. Зар не би Господ и данас могао да одговори на сличан начин?

.....

c. Како су Израљци тада, подржавајући реформу били ослобођени греха и тлачења, и како то може да буде и данас? II Днев. 7,14.

.....

"Кад год су Израљци као Божји народ одбацили грехе који су их одвојили од Њега, Он је услишио њихове молитве и још једном се заузео за њих." – *Паџр. и њророци*, 589.

"Наш први задатак је да одбацимо грех; али да бисмо то учинили морамо се приближити Богу како бисмо разумели Његов карактер и Његове захтеве, што нас осведочава колико смо грешни и колико нам је потребан Спаситељ." – *RH*, 4. *марџ*, 1884.

2. ЗАРОБЉАВАЊЕ ИЗАБРАНОГ ОСЛОБОДИТЕЉА

а. Како је Бог услишио молитву Израиљаца за ослобођењем од филистејског тлачења? Суд. 13,24.25.

.....

"Иако је изгледало да им Бог не чује молитву, иако је из године у годину власт њихових тлачитеља бивала све тежа, Божје провиђење је за њих ипак спремало помоћ. И баш у првим годинама робовања под Филистејима родило се дете преко којег је Бог намеравао да понизи силу њиховог моћног непријатеља." – *Патр. и пророци*, 591.

б. Уместо да се посвети својој мисији, чиме је Самсон дозволио сотони да га заведе и да постане немоћни роб сила таме? Суд. 14,1-3.

.....

"Да се Самсон покоравао Божјим заповестима тако верно као његови родитељи, он би доживео племенитију и срећнију судбину. Али њега је искварило дружење са идолопоклоницима. Пошто је град Сарај био у близини филистејске земље, Самсон се упустио с њима у пријатељске односе. Тако је у његовој младости дошло до присних пријатељстава која су замрачила цели његов живот. Једна млада девојка која је живела у филистејском граду Тамнату освојила је његово срце и он одлучи да је узме за жену." – *Патр. и пророци*, 594.

"Он се није питао да ли ће му таква женидба помоћи да боље прослави Господа, или ће га довести у такав положај да ће му остварење циљева који су представљали његов животни задатак бити онемогућено. Бог је обећао мудрост свима онима који пре свега теже да Њега прославе, али таквог обећања нема за оне који настоје да задовоље само своје жеље.

"Колико је њих који упорно настављају истим путем којим је ишао Самсон! Како се често склапају брачне везе између побожних и безбожних зато што у избору супружника господаре само телесне наклоности." – *Ibid.*, 594.

с. Шта је Самсон учинио кад се показало да га је његова невеста изневерила? Зашто је напустио свадбено весеље, и шта се десило када се његов гњев стишао? Суд. 14,15-20;15,1.2.

3. САМСОНОВА СВЕТЛОСТ СЕ ПРЕТВАРА У МРАК

- а. Чиме је Самсон искалио своју освету против Филистеја кад је сазнао да се његова жена удала за другога? Суд. 15,4.5.**
- б. Како су Филистеји Самсонову освету крвнички узвратили његовој жени и њеном оцу? Суд. 15,6-8.**

"Кад је он на то из освете попалио сва филистејска поља и винограде, Филистеји се толико на њу наљутише да су је убили, иако је на вероломност била наведена управо њиховим претњама чиме је и почела цела ствар. Самсон је и пре тога већ био дао доказа о својој необичној снази, голим рукама убио је једног младог лава и побио тридесет људи у Аскалону. А тада, разјарен због тога што су му Филистеји на тако свиреп начин уморили жену, нападе их 'и положи их љуто'. Затим се у потрази за сигурним склоништем од својих непријатеља повукао 'у пећину од стијене Етама' (Суд. 15,8), у племену Јудину." – *Папир. и пророци*, 595.

- с. Опиши процес у развоју Самсоновог карактера који је био потпуно недоличан његовој мисији и његовом реформаторском позиву. Како његову историју често понављају они који су позвани да буду светлост свету? Упореди: Мат. 6,23 са Гал. 5,9; I Јов. 2,11.**

"Ако чврсто не одлучимо да се потпуно предамо Богу, остаћемо у тами. Ако се и само мало устручавамо, остављамо сотони отворена врата кроз која он може ући да нас заводи својим кушањима. Он зна да више неће бити бедема против греха само ако успе да замрачи наш вид, тако да око вере не може видети Бога.

"Превласт само једне грешне жеље показује да је душа обманута. Свако попуштање таквој жељи јача у души противљење према Богу. Кад корачамо стазом коју је сотона изабрао, бивамо окружени сенкама зла, а сваки корак води још у већу таму и све више заслепљује срце..." – *Мисли са горе*, 65.

"Тиме што упорно гаји зло и тврдоглаво занемарује захтеве божанске љубави, грешник губи љубав према добру, тежњу за Богом, па и саму способност да прими небеску светлост. Позив милости је још увек пун љубави, светлост блиста исто тако јасно као кад је први пут засјала у души, али глас наилази на глухе уши, светлост пада на слепе очи." – *Ibid.*, 66.

4. "ФИЛИСТЕЈИ ГА ЗАРОБЉАВАЈУ"

- а. Упркос Божјој намери да Израилце преко Самсона ослободи, којим поступком су они демонстрирали своју духовну деградацију? Суд. 15,10-13. Ко у много случајева и на првом месту заслужује осуду кад се тако нешто деси у Божјем народу? Ис. 3,12; Мат. 15,14.**

.....

"Има људи на одговорним положајима који уче једно а у пракси примењују друго. Док ревносно осуђују своју браћу, по свом карактеру они су у очима Божјим гори од оних које критикују и осуђују. Ти људи су слепе вође слепима, и уколико се искрено не покају пред Богом пропашће и једни и други." – *Свед. за Зајед. у Бајл Крику, 13.*

- б. Пошто је био судија Израилу двадесет година, (Суд. 15,20), како је сотона учинио Самсона робом непријатеља Израилевих? Суд. 16,1.4-6.16-20.**

.....

"Каква промена за човека који је био судија и заштитник Израиља! – а сада, немоћан, слеп, заточен и понижен до те мере да ради ропске послове. Мало по мало, преступао је он и погазио услове свога светог позива. Бог је с њим дуго имао стрпљења, али кад се толико одао сили греха да је издао своју тајну, тада је и Бог одступио од њега." – *Пајир. и пророци, 598.*

- с. Пошто Самсон није знао како да контролише своје очи (у духовном смислу – Мат. 5,28.29), шта је Бог дозволио Филистејима да учине са његовим очима (у буквалном смислу)? Суд. 16,21.**

.....

"У својим патњама и понижењу, као играчка у рукама Филистеја, Самсон је као никад дотада схватио и увидео своју слабост; и невоља га је навела на покајање. Како му је израстала коса, тако му се постепено и снага враћала. Међутим, његови непријатељи се тога нису нимало плашили, сматрајући да је он само оковани и беспомоћни заточеник." – *Пајријарси и пророци, 598.*

5. МЕЂУ ЈУНАЦИМА ВЕРЕ

- а. Зашто је према вашем мишљењу Самсоново име споменуто међу јунацима вере? Јевр. 11,32; Суд. 16,28-30.**
- б. Које упозорење сваки хришћанин треба стално да има на уму, посебно они који су директно ангажовани у служби Господу? I Кор. 10,12.**

"Брига коју Бог у свом провиђењу води о човеку није Самсону била ускраћена, тако да се он могао припремити за извршење задатка на који је позван. Од самог почетка свог живота, живео је у околностима које су биле повољне за развој његове телесне и духовне снаге и развитак његове моралне чистоте. Али под утицајем рђавог друштва он је занемарио да стално ходи с Богом, што представља једину сигурност за човека, и бујица зла захватила га је. Сви они који на путу дужности бивају доведени у искушење могу бити сигурни да ће их Бог сачувати; али ако се људи својевољно излажу сили искушења, сигурно ће пасти, раније или касније.

"Сотона свим својим силама настоји да заведе баш оне људе које Бог намерава да употреби као своја оруђа за неко нарочито дело. Он нас напада тамо где смо најслабији, настојећи да преко карактерних недостатака овлада целим нашим бићем; и он зна да је, уколико ми те своје недостатке не отклонимо, његов успех сигуран. Ипак нико не мора да буде побеђен. У борби против сила зла човек није препуштен сам себи. Помоћ нам је на дохвату руке и биће пружена свакој души која је искрено буде затражила." – *Папир. и пророци, 600.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

- 1. Када су се малобројни верници молили за ослобођење, кога је Господ подигао у породици Манојевој?**
- 2. Шта је у Библији записано као прва Самсонова грешка?**
- 3. Како је брзо Самсон схватио да је брак између верника и неверника, који му је донео толике патње, заиста велика грешка?**
- 4. Опиши како је Самсон корак по корак допуштао да се светлост која му је била дарована, претвара у мрак?**
- 5. Под којим тајанственим околностима је Самсон поново нашао покајање?**

Илије и његови синови

"А синови Илијеви бијаху неваљали, и не знадијаху за Госиода." – *1 Сам. 2,12.*

"Својим домаћинством Илије није управљао у складу са правилима која је Бог одредио за владање породицом." – *Знаци времена, 6. април, 1888.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Папир. и пророци, 609-615.*

Недеља

20. април

1. ДЕТЕ САМУИЛО

а. Које су значајне службе у будућности очекивале Елканиног и Аниног сина? 1 Сам. 1,20; 3,20; 7,15-17.

.....

б. Да би испунила свој свечани завет Богу, шта је Ана учинила чим је одојила свога малишана? 1 Сам. 1,24. Шта је том приликом рекла првосвештенику Илију? 1 Сам. 1,26-28.

.....

"Бог је услишио Анину молитву и подарио јој оно за шта Га је усрдно преклињала. Угледавши своје дете, назва га Самуило – 'јер га испросих у Господа'. Чим је малишан био толико одрастао да се могао одвојити од мајке, испунила је свој завет. Она је волела своје дете свом оданошћу мајчиног срца; посматрајући га свакога дана како се развија и слушајући његов детињи говор, волела га је све више и више. То јој је било једино дете, особити дар неба; међутим, пошто га је примила као дар посвећен Богу, она није хтела да Дародавцу ускрати оно што је Његово..." – *Папир. и пророци, 602.*

"Вера и побожност ове Израилке дубоко је дирнула Илија. Врло попустљив као отац, уплашио се и скрушио кад је видео велику жртву ове мајке која се одвајала од свог јединог детета да би га посветила служби Богу. Осетио се укорењим због сопствене себичне љубави па се понизио и са страхопоштовањем приклонио у молитви." – *Ibid., 603.*

2. ОПОМЕНА УПУЋЕНА ПРВОСВЕШТЕНИКУ**а. Шта библијски запис каже о Самуилу као дечаку? I Сам. 2,26.**

"Бог свакоме у овом животу пружа прилику за развој карактера. Свако може да заузме место које му је одређено у Његовом великом плану. Господ је Самуила прихватио од његовог најранијег детињства, зато што је био чистог срца и што је гајио страхопоштовање према Богу. Он је био дарован Господу, посвећен на жртву, и Господ га је, још од његовог раног детињства, учинио каналом светлости. Живот тако посвећен као што је био Самуилов има велику вредност у Божјим очима. Ако се млади и данас посвете тако као што је то учинио Самуило, Господ ће их примити и употребити у свом делу." – *Коментари библијских текстова, 137.*

б. Како је благотворно Илијев васпитни утицај деловао на Самуила? Какву поуку млади наших дана треба да извуку из Самуиловог примера?

"Самуило је био поверен Илијевој бризи и љупкост детињег карактера изазвала је у старом свештенику топлу наклоност. Малишан је био љубазан, великодушан, послушан и пун поштовања. Ожалошћен због отпадништва својих синова, Илије је налазио мир, утеху и благослов у присуству свог малог штићеника. Самуило је био услужан и одан, и чак ни отац не би своје дете толико волео колико је Илије волео Самуила. Било је нечег необичног у томе што се између највишег народног судије и једног детета родила тако топла наклоност. Кад год би остарелог Илија обузела немоћ или би га гризла савест због рђавог понашања његових синова, он се обраћао Самуилу да га теши." – *Патријарси и пророци, 606.*

с. Док је првосвештеника Илија болно жалостило понашање његових синова, какву му је опомену Господ упутио преко једног пророка, и каквим знаком је то било потврђено? I Сам. 2,27-30.34.

"Међутим (првосвештеник) је на себе навукао Божје незадовољство тиме што није осуђивао грех нити је кажњавао грешнике. На њега се, дакле, није могло рачунати да ће Израиљце сачувати чисти-ма." – *Патријарси и пророци, 612.*

3. ИЗОПАЧЕНОСТ СВЕШТЕНИКА И ПОСЛЕДИЦЕ ТОГА

а. Опиши пропусте Илија као првосвештеника и врховног народног судије у васпитавању његових синова. I Сам. 2,12.17.22.

.....

"Израиљском свештенику и судији је сасвим јасно била предочена дужност да родитељским ауторитетом господари и обуздава децу коју му је Бог подарио..." – *Паџиријарси и ѿророци*, 609.

"Илије је пак дозвољавао да му деца господаре. Отац је био потчињен деци. Проклетство због преступања закона јасно се испољавало у покварености и злу којима је било обележено понашање његових синова." – *Ibid.*, 610.

б. Какав ефекат су благе опомене првосвештеника имале на његове безбожне синове? I Сам. 2,23-25.

.....

"Иако потпуно неподесни за службу, ипак су били постављени у светињи да као свештеници служе пред Богом..." – *Паџиријарси и ѿророци*, 610.

"Ти неверни свештеници газили су Божји закон и обешчашћавали свето звање својим грешним и унижавајућим понашањем, а ипак су и даље остајали у светињи каљајући је. Због безбожног поступања Офнија и Финеса многи људи из народа отуђише се од места у коме је вршено богослужење. Тако је занемарена и презрена служба коју је Бог прописао јер је била повезана са гресима безбожних људи. А они чија су срца била наклоњена злу, осмелили су се да још више греше. Безбожништво, неваљалство па чак и идолопоклонство, страховито су узимали маха." – *Ibid.*, 611.

с. Како је постојеће отпадништво у Израиљу утицало на околне народе?

.....

.....

"И околни народи, који су били добро упознати са неправдом која се отворено чинила у Израиљу, постадоше још смелији у свом идолопоклонству и злим делима. Они нису осећали да су криви за своје грехе, као што би то био случај да су Израиљци истрајали у својој честитости." – *Паџиријарси и ѿророци*, 618.

4. ГОСПОД СЕ ЈАВЉА МАЛОМ САМУИЛУ

а. Пошто више није могао да контактира са Илијем или његовим синовима, кога је Господ позвао да пренесе последњу поруку укора породици првосвештеника? I Сам. 3,2-4.

.....

.....

б. Мислећи да га то зове првосвештеник, шта је Самуило учинио? I Сам. 3,5.6. Шта је Илије рекао дечаку да учини када је разумео да га Господ и по трећи пут зове? I Сам. 3,8.9.

.....

"Тада се Илије уверио да је тајанствени позив био глас Божји. Господ је мимоишао свог изабраног слугу, старца седе главе, и обратио се детету. То је већ само по себи био горак али оправдан прекор за Илија и његов дом." – *Папирјарси и пророци, 616.*

с. Шта је Господ наредио Самуилу да пренесе старом првосвештенику? I Сам. 3,11-14. Како је Илије придобио малог Самуила да ништа не затаји од њега, и какав је коначно био његов одговор на Господњу поруку? I Сам. 3,16-18.

.....

"Илије је корио своје синове речима пуним озбиљности и страховито значајним. Те речи треба добро да проуче сви они који учествују у светој служби: 'Кад човјек згријеш човјеку судиће му судија, али кад ко згријеш Господу, ко ће молити за њ' (I Сам. 2,25)?" – *Папирјарси и пророци, 614.*

"Па ипак, Илије није показао плодове правог покајања. Признао је кривицу, али се греха није одрекао. Господ је годинама одлагао најављену казну. За то време се много могло учинити да се искупе грешке из прошлости. Али стари свештеник није ништа одређено предузимао да би одстранио зло које је каљало светињу Господњу и водило у пропаст хиљаде Израиљаца. Божје стрпљење је учинило да срце Офнија и Финеса само још више отврдне те су били још дрскији у преступима. Илије је читав народ упознао са укором и опоменом коју је Бог упутио његовом дому. Надао се да ће на тај начин ублажити немарност својих ранијих година. Али као што су посрнули свештеници мало важности придавали Божјим опоменама, тако их сада ни народ није узимао озбиљно." – *Ibid., 617.*

5. ПОУКА ЗА ЗАЈЕДНИЦУ ДАНАС

- а. Како су кажњени безбожни свештеници, Офније и Финес? Како је страшна била несрећа којом је Бог позвао на покајање целу нацију? I Сам. 4,2.14-18.**

"(Израилски) народ је био зрео да прими Божју казну, а ипак (водећи људи) нису увиђали да су њихови греси проузроковали ту страшну несрећу." – *Папир. и пророци, 618.*

- б. Како опрезни треба да буду чланови Заједнице када постављају људе у проповедничку службу? I Тим. 3,5-7.**

"Црква мора да покаже своју ревност за Бога у поступању са онима који исповедају велику и славну истину а истовремено јавно срамоте Христа. Они доводе у опасност истину. Они су неверни стражари. Такви наносе прекор и срамоту Божјем делу. Време је за одлучан и озбиљан напор да се црква очисти од прљавштине и нечистоте која каља њен добар глас и њену чистоту." – *Сведочанства за њрој. 409.*

"Критеријум морала међу Божјим народом није на одговарајућој висини... Они који као проповедници говоре са проповедаонице морају да буду људи беспрекорног понашања... Зар нема довољно примера свуда око нас који тако очевидно указују на опасности које прете на сваком кораку?... Разврат и нечувено одступање од начела све чешће узимају маха... Ако они који тврде да су чувари Божјег закона постану преступници тог закона, Он ће им ускратити своју заштиту." – *V Свед., 564.567.568.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Коју поуку млади наших дана треба да извуку из Самуиловог примера?
2. Какав је пропуст учинио Илије у васпитању својих синова?
3. Како својом недоследношћу у исповедању вере утичемо на наше ближње?
4. Какву је несрећу Бог допустио да би израилски народ навео на покајање?
5. Какав се духовни критеријум захтева од оних који прихвате проповеднички позив?

**Прило̄г њрве субо̄ӣе у месецу
За мисије широм све̄ӣа**

Драга браћо и сестре широм света,

Живимо у последњим тренуцима овоземаљске историје и већ дуго жељно очекујемо да нас наш Господ поведе кући. Проречени догађаји који се одигравају пред нашим очима јасно говоре да је Христов други долазак веома близу, управо пред вратима. Нажалост, порука

Јеванђеља није стигла у све крајеве света и није свако створење имало прилику да чује истину. "Људи ће ускоро морати да доносе велике одлуке, и зато им се мора пружити прилика да чују и схвате Библијску истину, како би могли разумно да донесу одлуку и стану на праву страну" (*Еванђелизам, 25*).

Као чланови Божје Заједнице имамо преимућство да свету представљамо Његов карактер и да ширимо Јеванђеље потпонамајући ово нарочито дело свим својим талентима и финансијским изворима.

Захваљујући молитвама и финансијској подршци наших чланова и пријатеља, нове мисије су отворене у многим областима. Те нове мисије још увек треба финансијски подржавати све док се не осамостале и прерасту у нова поља. Сваке године ми прикупљамо посебне прилоге како би се задовољила потреба за ширење поруке у многим деловима света.

"Наслеђе Господње је необично запостављено и Бог ће због тога судити свом народу. Овим нагомилавањем погодности подстицана је охолост и љубав према раскоши, док су нова поља остала нетакнута. На водеће људе ће пасти Божји укор зато што су пристрасно и себично присвајали Његова добра." – *VIII Свед., 65*.

Хоћете ли да своје напоре уједините са мисионарима и њиховим породицама дајући штедро из својих извора како би земља била осветљена славом Божјом и како би Исус могао да дође што скорије? Надамо се да хоћете.

У име оних којима је помоћ заиста потребна,

Ваша браћа из Мисионарског одека Генералне конференције

У данима Самуиловим

"И сав Израиљ од Дана до Вирсавеје њозна да је Самуило вјеран њророк Госњодњи." – I Сам. 3,20.

"Самуило је био Богом подарен Израиљу са својом троструком службом: као судија, као пророк и као свештеник... Окупљао је око себе младе људе који су били побожни, разборити и жељни знања. У народу су такви били називани пророчким синовима." – *Знаци времена*, 22. јун, 1882.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пайр. и њророци, 627-636.*

□ Недеља

27. аѡрил

1. САМУИЛО ПОЗИВА НА РЕФОРМУ

а. Какав је апел Самуило упутио Израиљцима који су као народ још увек били у стању световности и идолопоклонства? I Сам. 7,3.

.....

б. Какав је био исход његовог апела? I Сам. 7,4-6.

.....

с. Шта су Филитеји учинили чим су чули да су се Израиљци окупили у Миспи? I Сам. 7,7-9. На какав начин је Господ помогао свом покајничком народу? I Сам. 7,10-13.

.....

"Тада је Онај који се спустио на гору Синајску у облаку огња, дима и грмљавине, који је пред Израиљцима раздвојио Црвено море, и који им је посред Јордана отворио пут, поново показао своју моћ. Страховита олуја спусти се на ратоборне чете, и земљу прекрише лешевима моћних ратника.

"Уздрхтали од страха и наде, Израиљци су стајали немо и са страхопоштовањем. Кад су сагледали пораз својих непријатеља, знали су да је Бог прихватио њихово покајање." – *Пайр. и њророци, 626.*

2. ПРОРОЧКЕ ШКОЛЕ

а. Како је неопходност правог васпитања била предочена пажњи израиљског народа? V Мојс. 6,6.7; Пс. 119,130.

.....

"Права сврха васпитања јесте да се у човековој души обнови Божји лик. У почетку, Бог је створио човека по сопственом облику... Грех је окаљао лик Божји у човеку и скоро га сасвим уништио. А да би се тај лик поново успоставио, сачињен је план спасења и човеку даровано време милости. Да се човек поново врати на онај степен савршенства на коме се налазио при стварању, то је велики циљ живота – циљ који лежи у основи свих осталих." – *Паџр. и њр. 631.*

б. С каквим циљем је Самуило подизао пророчке школе? Мал. 2,7.

.....

"Пророчке школе основао је Самуило да служе као брана од широм распрострањене покварености, да обезбеђују моралну и духовну добробит младих и будућу срећу нације, на тај начин што ће подизати људе који ће бити способни да у страху Божјем воде и саветују народ..."

"У Самуилово време постојале су две такве школе, једна у Рами, пророковом завичају, а друга у Киријат-Јариму, где се у то време налазио ковчег завета. Касније су подигнуте и друге школе." – *Паџр. и њророци, 628.*

с. Који су били главни предмети проучавања у тим школама? V Мојс. 6,21-25; Пс. 19,7-11; 71,22.

.....

"Главни предмети који су се изучавали у тим школама били су: Божји закон са упутствима датим преко Мојсија, затим света историја, музика и поезија... У школама оног времена, главни циљ проучавања био је упознати вољу Божју и дужности човека према Богу. У извештајима свете историје могли су се запазити трагови Јеховиних корака. Објашњаване су путем симбола велике истине, а вера је помагала да се схвати главни предмет целог система – Јагње Божје које ће узети на себе грехе света." – *Паџр. и њророци, 628.*

3. ВАСПИТНИ ЕФЕКАТ РОДИТЕЉСКОГ УТИЦАЈА

а. Како је објашњаван утицај Божјег закона на васпитавање деце? II Мојс. 20,5.6.

"Они који другима износе истину морају сами живети у складу с њеним начелима. Једино ако буду одражавали Божји карактер праведношћу, племенитошћу и несебичношћу свог живота, моћи ће утицати на друге.

"Право васпитање није присилно поучавање неспремног и непријемљивог ума. Менталне снаге се морају пробудити и интересовање подстакнути. Зато се побринула Божја метода поучавања. Онај који је створио ум и одредио му законе, постарао се и за његов развитак у складу с њима... Бог је Израиљу давао поуке које су илустровале његова начела и чувале успомену на његова дивна дела. Кад би неко поставио питање, пружена поука би утицала на ум и срце." – *Васпитање, 41.*

б. Која особа се у Старом и у Новом завету истиче као мајка која није успела да позитивно утиче на своје кћери? Лука 17,32.

"Лотова жена је била себична и нерелигиозна, а свој утицај на мужа користила је да би га одвојила од Аврама." – *Папир. и њр. 167.*

"Иако је телом била у равници, срце јој је остало у Содому, те је заједно с њим и пропала. Бунила се против Бога што је Његова казна захватила и њено имање и њену децу." – *Папир. и њророци, 155.*

с. Зашто је у Ахановом случају "све што је било његово", укључујући и његову децу, уништено заједно с њим? Исус Навин 7,15.20.21.25.

"Чланови Аханове породице нису били васпитани у складу са упутствима датим у великом критеријуму закона Божјег. Родители су га васпитавали на такав начин да се осећао слободним не послушати Реч Божју. Начела уткана у његов живот наводила су га да и са својом децом поступа тако да се у потпуности изопаче. Утицај ума на поступке и деловање учињених поступака на ум, и казна којом су поред њега обухваћени и сви његови сродници, све то открива чињеницу да су сви скупа били увучени у преступ." – *Вођење деце, 234.*

4. ИЗРАИЉЦИ ТРАЖЕ ЦАРА

- а. Који изговор су Израиљци употребили у прилог свом плану да имају цара као и сви остали народи? I Сам. 8,4.5.**

.....

"Самуилу нису говорили о случајевима злоупотребе власти у народу. Да му је било познато рђаво понашање његових синова, он би их свакако сменио. Али старешине нису то ни тражиле од њега. Самуило је увиђао да стварни повод представљају незадовољство и гордост, и да је њихов захтев резултат добро промишљене, одлучне намере." – *Пророци и цареви*, 638.

- б. Пошто је Самуило захтев народа у молитви изнео пред Господа, шта му је Господ рекао да учини? I Сам. 8,6.7.**

- с. Шта су Израиљци одговорили Самуилу не прихватајући савет Господњи? Како се ова њихова грешка одразила на њихове односе са Богом? I Сам. 8,19.22.**

.....

.....

"Господ је преко својих пророка унапред рекао да ће Израиљцима владати цареви, али то није значило да ће тај начин владања бити за њих најбољи и у складу са Његовом вољом. Он је дозволио народу да се сам определи, јер су одбили да послушају Његов савет. Осија каже да им је Бог у свом гњеву дао цара (Ос. 13,11). Кад људи зажеле да иду путем који су сами изабрали, не питајући Бога за савет, или насупрот Његовој откривеној вољи, Он им често учини по жељи како би кроз горко искуство које тако стичу, увидели своју лудост и покајали се за свој грех..." – *Патријарси и пророци*, 639.

"Бог је желео да Његов народ само у Њему гледа свог Законодавца и извор своје снаге. Осећајући своју зависност од Бога, стално би Му се приближавали. И онда би били узвишени, оплемењени и оспособљени за висок позив изабраног народа. Међутим, постављање човека на престо Израиља, скренуло би мисли народа са Бога; поуздали би се више у снагу човека, а мање у Божју моћ, а грешке њихових царева би их морале навести на грех и одвојити народ од Бога." – *Ibid.*, 640.

5. НАРОД ТРАЖИ МОНАРХИЈУ

- а. Зашто су синови Израилеви веровали да би монархија за њих била најбољи облик владавине? I Сам. 8,19.20. У чему је био прави проблем? V Мојс. 1,30-32; I Сам. 10,17-19.

.....

"Унутрашњи раздори су их слабили; стално су били изложени нападима незнабожачких непријатеља, те је народ дошао до закључка да се племена морају ујединити под снажном централистичком управом, како би се Израил одржао међу незнабошцима. И што су више одступали од послушности према Божјем закону, утолико је расла и жеља да се ослободе владавине свог божанског Властодржца; и тако се међу Израилцима све више ширила идеја о оснивању монархије." – *Папирјарси и њороци*, 637.

- б. Зашто је народ клицањем прогласио Саула за цара чак и пре него што је званично био инаугурисан? I Сам. 10,22-24.

-
-
- с. Зашто су неки били незадовољни избором Саула за цара, посебно што је Венијаминово племе било најмање? I Сам. 10,27.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како је на неопходност васпитања требало усмеравати пажњу Израилцаца?
2. Зашто је Бог покренуо Самуила да оснива верске школе?
3. Како као родитељ могу да утичем на своју децу више него што сам и свестан тога?
4. Зашто су Лотова жена и сличне њој биле дисквалификоване да шире позитиван утицај на своју децу?
5. Шта Бог често чини кад људи одлуче да иду својим путевима супротно Његовој откривеној вољи?

Први Израиљски цар

"И сав народ оӣиде у Гал̄гал, и ѿс̄тавише ондје Саула царем ѿред Гос̄одом у Гал̄галу, и ондје ѿпринесоше жр̄тве захвалне ѿред Гос̄одом. И ѿровесели се ондје Саул и сав Израиљ веома." – I Сам. 11,15.

"Преко пророка Самуила Господ је Саулу дао упутства да поштење у његовом поступању као израиљског цара мора бити најистакнутија врлина." – Сукоб и храбросӣ, 174.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пай̄р. и ѿророци, 642-651.*

Недеља

4. мај

1. ПРОГЛАШАВАЊЕ ПРВОГ ИЗРАИЉСКОГ ЦАРА

а. Иако је јасно укорио синове Израиљеве што су се определили за монархију, шта им је Самуило на крају нагласио? I Сам. 12,20.25.

"Али Самуило није дозволио да народ остане обесхрабрен, јер би то омело напоре за бољим животом." – *Пай̄ријарси и ѿророци, 650.*

б. Иако Господу није било по вољи што су Израиљци тражили монархију (Ос. 13,11), зашто је ипак поставио цара над њима? I Сам. 12,13; Језек. 14,4. У ком смислу су они били заслепљени сопственим гресима?

"Највеће благостање уживали су Израиљци у оно време кад су Јехову признавали за свога цара – када су законе и владавину које је Он успоставио сматрали узвишенијим од закона осталих народа. То је мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе, рећи: само је овај велики народ mudar и разуман' (V Мојс. 4,6). Услед одступања од Божјих закона, Јевреји нису постали народ каквим је Бог желео да их учини; а онда су све зло, које је било последица њиховог властитог греха и лудости, приписивали Божјој управи. Толико их је грех био заслепио." – *Пай̄р. и ѿророци, 639.*

2. ИЗРАИЉ ПРОПУШТА ПРИЛИКУ ДА ПРЕНОСИ ЈЕВАНЂЕЉЕ И ДРУГИМ НАРОДИМА

а. На која благословена обећања је пажња изабраног народа усмеравана од Мојсијевих дана? V Мојс. 7,6.11.14.18.

.....
.....
"Намера коју Бог данас жели да оствари преко свог народа представља исто оно што је желео да оствари преко синова Израилевих када их је извео из Египта. Посматрајући Божју доброту, милост, правду и љубав откривене у Заједници, свет треба да стекне праву представу о Његовом карактеру. И када се Божји закон тако прикаже личним примером у свакодневном животу, чак ће и свет увидети и признати да су они који љубе Бога, који Га се боје и служе Му верно заиста изнад свих других народа на Земљи. Божје око будно прати сваког припадника Његовог народа; за свакога од њих Он има свој план. Он жели да они који се држе светих прописа Његовог закона буду народ особит." – VI Сведочанство, 13.14.

б. Чиме су се Израилјци дисквалификовали да проповедају Јеванђеље незнабожцима у време Судија? I Днев. 5,25.26.

.....
.....
"Очеви и мајке у Израилу почели су немарно да извршавају своје дужности према својој деци. Због неверности у дому и идолопоклоничких утицаја споља, многи млади Јевреји су добили васпитање које се веома разликовало од онога које је Бог планирао за њих. Научили су се путевима незнабожаца." – Васпитување, 45.46.

с. Иако су Израилјци променили облик владавине, како је Самуило упозорио припаднике своје генерације на Божју намеру да буду светлост незнабошцима? I Сам. 12,14.15.

.....
.....
"Дисциплина и васпитање које је Бог одредио Израилу, требало је да учине да се он разликује од других народа по целокупном начину живота. Та изузетност... није им била драга." – Васпитување, 49.

3. ИЗРАИЉ ПРЕСТАЈЕ ДА БУДЕ "НАРОД ОСОБИТ"

- а. Чиме су Израиљци показали презир према привилегији да буду "народ особит"? I Сам. 8,20.**

.....
.....
"Бог је Израиљце издвојио од свих осталих народа да би од њих учинио особито благо. А они су, презревши и ту велику част, тражили да се изједначе са осталим незнабожачким народима. Још и данас у народу који тврди да је Божји постоји тежња да свој живот прилагоди светским обичајима и навикама." – *Паџр. и ѿроци, 641.*

- б. Какво се упозорење и данас пружа Божјем народу да не понавља заблуде старог Израиља? I Петр. 2,9; II Кор. 6,17.18.**

.....
.....
"Хришћани се стално труде да подражавају обичаје људи који се клањају богу овога света. Многи тврде да се на безбожнике може боље утицати ако се човек с њима сједини и прилагоди њиховим обичајима. Међутим, сви који тако раде одвајају се од извора своје снаге. Тиме што се спријатељују са светом, постају непријатељи Богу. За љубав земаљских признања они жртвују неизмерну част коју им пружа Бог, а која се састоји у објављивању врлина Онога који нас је позвао да изађемо из таме и приђемо Његовом чудесном виду. (I Петр. 2,9)." – *Паџријарси и ѿроци, 641.*

- с. На коју опасност ће верне слуге Божје стално упозоравати своју браћу и сестре у вери? Јаков 4,4; I Јов. 2,15.16.**

.....
.....
"Христос долази; и зар да припаднике свог народа затекне толико прилагођене свету? Зар ће Он такве признати за своје следбенике који треба да буду чисти као што је Он чист? О, не! Он ће као своје признати само оне који се затекну чисти и свети, који хаљине свог карактера очисте и убеле у процесу патњи, држећи се до краја одвојенима и непогањенима од света." – *I Сведочанство, 124.*

4. САУЛОВО КУШАЊЕ

- а. Шта се десило кад су Израиљци покушали да обезбеде мир са агресивним Амонцима? I Сам. 11,1-4.8.11. Уместо да се поузда у Господа кад се нашао у новом искушењу, шта је Саул учинио? I Сам. 13,5-13. Како је Господ ипак помогао Израиљцима? I Сам. 14,31.**

.....

"Дошло је време Сауловог кушања. Он је сада морао да покаже да ли ће се поуздати у Бога и стрпљиво чекати Његову помоћ или неће, да ли ће се показати као човек коме Бог у тешким временима може поверити да води Његов народ, или ће својим колебањем доказати да није достојан свете одговорности која му је била додељена." – *Паџријарси и ѿророци, 654.*

- б. Чиме је Саул и по други пут показао дрско прекорачивање дозвољеног и дух самоузвишења? I Сам. 14,24-29.43-45.**

.....

"Жртвоваће чак и рођеног сина, само да убеди своје поданике да се царски ауторитет мора сачувати... Када је његова заповест прекршена – иако је била неумесна, а прекршај учињен у незнању – цар и отац је изрекао смртну пресуду своме сину. Међутим, народ се одлучно успротивио извршењу такве пресуде." – *Паџр. и ѿр. 660.*

- с. Какве поуке из Саулових грешака треба да извуку нарочито проповедници и библијски радници? Мат. 7,2.**

.....

"Сви они који лако праштају и правдају своје грехе, често су врло строги кад треба судити другима. Као и Саул многи навлаче на себе Божје негодовање, а ипак одбацују савете и презиру упутства. Чак и кад се увере да Бог није на њиховој страни, устручавају се да у себи виде узрок сопствених невоља. Они гаје дух охолости и хвалисања, а кад је реч о другима, који су бољи од њих, онда су врло строги у прекорима. Добро би било кад би такве самозване судије промислиле о следећим Христовим речима: 'Јер каквим судом судите онаквим ће вам се судити, и каквом мјером мјерите онаквом вам ће се мјерити' (Мат. 7,2)." – *Паџријарси и ѿророци, 661.*

5. САУЛ КОНАЧНО ОДБАЧЕН

а. Чиме је Саул, кад је био поново кушан, показао да су за њега царски ауторитет и част значајнији него послушност Божјим заповестима? I Сам. 15,1-3.7-9.20.21.

б. Зашто је Бог коначно одбацио Саула као цара? I Сам. 15,22-24.

"Опасан је то корак одбацивати савете и опомене Речи Божје или Духа Божјег. Као и Саул, многи се одају искушењима све док не постану слепи за прави карактер греха. Они ласкају себи како имају у виду неки узвишени циљ и како тобож нису учинили никакву неправду тиме што су одступили од Божјих захтева. На тај начин они пркосе Духу милости све док у њиховим ушима потпуно не ишчезне Његов глас и док се потпуно не предају обманама које су сами изабрали." – *Папир. и пророци*, 672.

"Али кад је Саул решио да поступа потпуно независно, Господ га више није могао водити и био је приморан да га одбаци." – *Ibid.*, 673.

с. Где је Саул покушао да тражи помоћ кад је Дух Божји одступио од њега? I Сам. 16,14; 28,6.7; Ис. 8,19.

"За све време док се Саул својим делима противио Богу, сотона му је ласкао и обмањивао га." – *Папир. и пророци*, 716.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какво је упозорење Самуило дао Израиљцима приликом Сауловог крунисања?
2. Како су се Израиљци после Самуилове смрти показали дисквалификованим да евангелизирају незнабошце?
3. Наведи неке притиске од стране света којима Божји народ данас може да буде подложен.
4. Коју је начелну грешку Саул учинио у Галгалу?
5. Како ми треба да се чувамо постепеног пада, што је било карактеристично у Сауловом случају?

Давид као цар

"А Господ рече Самуилу: докле ћеш ти плакаћи за Саулом кад га ја одбацих да не царује више над Израиљем? Најуни рођ свој уља, и ходи да те пошљем к Јесеју Вишлејемцу, јер између његових синова изабрах себи цара." – I Сам. 16,1.

"Никаква спољашња привлачност не може препоручити душу Богу. Мудрост и врлине откривене у карактеру и понашању представљају право достојанство човека; унутрашње лепоте и врлине срца одлучују да ли ће нас прихватити Господ над војскама." – Сукоб и храброст, 160.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Павл. и пророци, 674-702.*

☐ Недеља

11. мај

1. ДАВИД НА ЦАРЕВОМ ДВОРУ

а. Коју поуку је Господ желео да Самуило научи кад је требало наћи замену за одбаченог цара Саула? I Сам. 16,7 (други део).

.....

б. Који је догађај по Божјем провиђењу омогућио Давиду да стиче искуство у дворском животу пре свог крунисања? I Сам. 16,17-21. С каквим циљем му је Бог дао ово искуство?

"По Божјем провиђењу, пред цара су довели Давида као човека који одлично зна да свира на харфи. Његови узвишени акорди, којима је небо давало надахнуће, имали су жељено деловање... Давид је по Божјем провиђењу благовремено био поучен путевима Господњим и сада је себи ставио у задатак да потпуније него икад спроводи вољу Божју. Имао је нове предмете за размишљање. Био је на царском двору и видео одговорност која прати царско достојанство. Открио је многа искушења која су салетала Саулово срце и продро у многе тајне, карактер и поступање првог израиљског цара... Бог је Давиду пружао поуку о неопходности вере и поуздања у Његову моћ. Као што је Мојсије био васпитан да би могао извршити задатке који су га очекивали, тако је сад Јесејевог сина Господ припремао за вођу свом изабраном народу." – Павл. и пророци, 679.680.

□ **Понедељак** 12. мај

2. САУЛ НАМЕРАВА ДА УБИЈЕ ДАВИДА

а. Како је Бог надахнуо Давида да изађе на двобој и уђутка изазове горостасног Голијата? I Сам. 17,23.24.37.45-49. Шта ми можемо научити из овог искуства у својим напорима да евангелизирамо данашњи свет?

.....

"Наши проповедници не треба пркосно да изазивају распре са противницима... (Неки) своје поуздање и ослонац не налазе у Богу Израиљевом као смерни Давид, нити Њега чине својом снагом. Они иступају самопоуздано и хвалисаво као Голијат, уздижући себе и не скривајући се иза Исуса...

"Ти млади проповедници треба да се уче од Христа, не само у теоријском него и у практичном погледу, угледајући се на Њега у племенитости, благодати, скромности и смерности духа..." – III Свед., 203.204.

б. Кад је Саул почео да испољава једну од најслабијих тачака у свом карактеру? I Сам. 18,6-9.

.....

"Ко год се труди да се допадне људима, неће бити у животу сигуран као онај који се труди да пре свега стекне Божје одобравање. Саул је у свом честољубљу желео да буде први међу онима које људи поштују, а кад је чуо поменути песму, осетио је сасвим одређено да ће Давид задобити срца народа и да ће владати уместо њега." – *Пајп. и пророци, 688.*

с. Која даља збивања показују да је Саул потпуно пао под власт злог духа? I Сам. 19,11.17; 20,27-31.

.....

"Саул је отворио своје срце љубомори која му је отровала душу... Владар Израиља супротстављао је своју вољу вољи Свевишњега. За време свога царовања, Саул није научио да савлађује сопствени дух. Дозвољавао је да му нагони управљају разумом све док није утонуо у лудило страсти. Добијао је и нападе срцбе и при том био у стању да чак одузме живот свакоме ко би се супротставио његовој вољи." – *Пајп. и пророци, 688.*

3. ДАВИД У ИЗБЕГЛИШТВУ

- а. Помени нека од места у којима је Давид потражио уточиште схвативши да се налази у смртној опасности? I Сам. 21,1.10; 22,1. Да ли је његов страх био оправдан? Стихови 16-18.20.21. Да ли је требало да страхује? I Јов. 4,18.**
-
-

"Сваки погрешан корак који учине деца Божја, знак је недостатка вере. Кад душу обузме тама и кад нам устреба видело и Вожје водство, морамо отворити очи; иза таме постоји светлост. Давид није смео посумњати у Бога ни за тренутак." – *Пајџр. и ѿророци, 695.*

- б. Бежећи од свог таста, цара Саула, којим некоректним поступцима је Давид показао недостатак вере у Божју заштиту? I Сам. 21,2.8.13-15.**
-

"Давид је рекао свештенику да га је цар послао у тајности да изврши неки задатак који се не сме одлагати. Ту је показао да му недостаје вера у Бога, и због тог његовог греха првосвештеник је изгубио живот. Да је Давид рекао истину, Ахимелех би знао шта треба учинити да му спасе живот. Бог тражи да истинољубивост буде обележје припадника Његовог народа и у највећој опасности." – *Пајџр. и ѿророци, 694.*

- с. Иако без потребе никада не треба да се сами излажемо прогонству, како се Давидово искуство може поновити и у нашим данима? Мат. 10,22.23. На које обећање у таквим приликама се можемо позвати? II Кор. 12,19.**
-

"Између правде и греха, љубави и мржње, истине и лажи води се непрестана борба. Кад неко у свом животу открива Христову љубав и лепоту светости, он на тај начин отима поданике сотониног царства и кнез зла устаје да се томе супротстави. Прогонство и понижење очекују све оне који су испуњени Христовим духом. Карактер прогонства се мења с временом, али се у основи свега тога налази онај исти дух који је, почев од Авеља, непрестано прогонио изабране Божје." – *Мисли са зоре, 23.*

4. ДАВИДОВА ВЕЛИКОДУШНОСТ

а. На који начин су се Зифеји понудили Саулу да му издају Давида и његове људе? Који догађај је спречио остварење њиховог плана? I Сам. 23,19.20.25-28.

.....

б. Кад је Саул, одагнавши Филистеје, поново наставио да гони Давида, како је Давид показао своју великодушност према њему? I Сам. 24,1.3.4.8.10.15.16. Како је Саул одговорио на то? Стихови 17-20.

.....

"(I Сам. 24,9–11). Кад је саслушао Давидове речи, Саул се скрушио и није могао да не призна њихову истинитост. Његова осећања су била дубоко покренута кад је схватио да је потпуно био у власти човека чији живот је тражио. Давид је стајао пред њим све-стан своје невиности..." – *Паџр. и ѿророци, 700.*

"Непријатељство које против слугу Божјих гаје људи који су се предали сили сотониној, понекад прелази у осећање помирљивости и наклоности, али се та промена не показује увек као трајна. Злу склони људи који рђаво говоре о слугама Божјим и чине им неправду, понекад бивају обузети дубоким убеђењем да су били неправични. Дух Господњи се бори са њима и они постају кротки пред Богом и пред онима чији су утицај намеравали да униште, и могу чак променити своје понашање према њима. Али чим отворе врата рђавим дошаптавањима, старе сумње се буде, старо – непријатељство се опет јавља и они поново чине оно због чега су се кајали и што су једно време напустили. Поново говоре зло о онима којима су понизно признали грех и оптужују их на најогорченији начин." – *Паџр. и ѿророци, 701.*

с. Какве поуке војници крста, док данас проповедају јеванђеље, могу извући из Давидове великодушности? Римљ. 12,17-21.

.....

"Бог изводи своје планове, иако они људском оку могу изгледати обавијени тајном. Људи не могу схватити Божје путеве и гледајући на оно што се види, све муке и искушења које Бог допушта тумаче као нешто што је управљено против њих и што ће им послужити једино на пропаст." – *Паџр. и ѿророци, 709.*

5. ПОУКА ЗА СВА ВРЕМЕНА

- а. Коју је грешку Давид наставио пошто је и по други пут Саулу поштедео живот? I Сам. 27,1.**

.....

"Својим неверовањем Давид је обешчистио Бога. Филистеји су се више бојали Давида него Саула и све његове војске; тиме што је потражио заштиту код Филистеја, Давид је одао слабост сопственог народа... Тим својим поступком дао је повода да се његове намере погрешно тумаче, а код многих је унапред изазвао нерасположење према себи. Учинио је баш оно што је сотона желео да га приволи да учини; јер пребегавши Филистејима, он је изазвао код непријатеља Божјих и Божјег народа осветничку радост. Давид није престао да служи Богу, нити је попустио у ревности за Његову ствар; али је уздање у Бога жртвовао личној безбедности и тиме окаљао исправан и веран карактер који се захтева од Божјих слугу." – *Паџер. и њр.*, 710.

- б. Како стрпљиво треба да проводимо многе часове на коленима, залажући се за поправљање оних који су устали против истине? Јевр. 12,3.12-14.**

.....

"Стога пазимо да са заблуделима не поступамо тако као да нама није потребно испуљење. Немојмо оптуживати, осуђивати и уништавати као да смо у свему беспрекорни. Христос је увек настојао да поправи, да исцели и да обнови." – *У њросџрансџву неба*, 291.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је Бог довео Давида на Саулов двор?
2. У чему је био Саулов основни проблем - и како ми можемо то избећи?
3. Коју Христову опомену треба да имамо на уму кад размишљамо о Давидовим прогонствима?
4. Зашто Давид није веровао у Саулово признање у Енгаду?
5. Које поуке војници крста треба да извуку из Давидове великодушности?

Давидово покаяње и казна

"Или нека се ухвати за силу моју да учини мир са мном; учиниће мир са мном." – Ис. 27,5.

"Сваки онај који се под Божјим укором понизи у души, призна свој грех и покаје се, као што је то учинио Давид, може бити сигуран да за њега постоји нада." – *To Be Like Jesus*, 383.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пси. и пророци, 767-786.*

Недеља

18. мај

1. "ТИ СИ ТАЈ"

a. Како је изненадно и неочекивано Бог пореметио лажно осећање мира које је Давид имао после својих великих греха? П Сам. 12,1-4. Какву је пресуду, у одговору на пророкове речи, Давид сам себи несвесно изрекао? П Сам. 12,5.6.

.....
.....

b. Како је непосредно сведочанство пророк Натан упутио Давиду, и како је Давид одговорио? П Сам. 12,7-10.13 (први део); Пс. 51,4.

.....
.....

"Давиду је његова савест откривала горке и тешке истине. Док су се његови поданици чудили изненадном преокрету његове судбине, то за њега није била тајна. Он је често предосећао да ће доћи такав дан као што је био тај. Он се само чудио што је Бог тако дуго имао стрпљења да подноси његове грехе и одлаже заслужену казну...

"Многи је преступник покушавао да свој грех оправда упоређујући га са Давидовим случајем; али како је мало оних који су спремни да се тако искрено кају и понизе као што је то учинио Давид. Како је мало оних који би прекор и одмазду сносили тако стрпљиво и мирно као он." – *Пси. и пророци, 777.*

2. ГОРКЕ ПОСЛЕДИЦЕ

а. Како је Давидова личност била погођена његовим гресима? Пс. 51,3,17.

.....

"И у самом Давиду дошло је до велике промене. Био је сломљен у духу, свестан свога греха и његових далекосежних последица. Осећао се пониженим пред свима својим поданицима. Његов утицај био је знатно ослабљен." – *Паџр. и пророци, 762.*

б. Како је Давид, због свог погрешног понашања, изгубио поштовање народа а посебно својих синова? Пс. 27,6,7. Какве су последице уследиле одмах и зашто? II Сам. 12,14.

.....

"Али сада су се његови поданици, којима је био познат његов грех, и сами морали слободније односити према греху. Његов ауторитет је ослабио и у сопственој породици; синови су га све мање слушали и поштовали. Кад је требало да осуди оне који су згрешили, осећање сопствене кривице није му дало да говори. То осећање је слабило његову руку при спровођењу правде у властитој кући. Његов рђав пример имао је утицај и на његове синове, а Бог није хтео ништа да предузме како би спречио последице." – *Паџр. и пр., 762.*

"Тако је вера исмејавана, а Бог и Његова реч вређани; многе душе су отврднуле у неверству, а под плаштом побожности многи су се охрабрили да чине грех." – *Ibid., 762.*

с. Зашто је Бог дозволио да записи о Давидовом паду буду укључени у Библију? I Кор. 10,12.

.....

"Сви они који указују на Давидов пример да би умањили кривицу сопствених греха, треба из овог библијског записа да науче колико је мучан пут којим пролази преступник. Чак ако се, као Давид, и врате са свог злог пута, увидеће колико су последице греха још у овом животу горке и тешко сношљиве.

"Бог је желео да историја Давидовог пада послужи као опомена да се чак ни они које је Он благословио својом изузетном наклоношћу не могу осећати сигурним ако занемаре стражење и молитву." – *Паџр. и пророци, 763.*

3. КАЗНА ПОСРЕДСТВОМ АВЕСАЛОВОМЕ ПОБУНЕ

а. Како се Давидов син Авесалом осветио за злочин који је Амнон починио против његове сестре? П Сам. 13,28.29. Шта се десило три године после Авесаломовог бекства? Стихови 37-39; 14,23.24.28.

б. Како је Авесалом после привидног помирења са оцем "примамљивао срца синова Израилевих"? П Сам. 14,33; 15,1-6. Како је Давидов став утицао на Авесаломово бунтовничко срце? Проп. 8,11.

"Захваљујући Јоавовом посредовању Авесалому је опет било допуштено да се сретне са оцем; али иако је помирење извршено на формалан начин, син је ипак и даље гајио своје славољубиве намере. Понашао се скоро као цар, и држао је кола, коње и педесет људи који су ишли пред њим. И док је цар све више био склон да се повуче у самоћу, Авесалом се заводнички борио да придобије наклоност народа.

"Давидова равнодушност и неодлучност имала је свога утицаја и на његове поданике. Нехат и одлагање постали су карактеристични у свим његовим административним пословима као и у делењу правде. А Авесалом је свако незадовољство народа лукаво искоришћавао у своју корист." – *Паџр. и ѿророци, 770.*

с. Каква упутства су Авесаломови шпијуни давали припадницима свих израилских племена? П Сам. 15,10. Кад је Давид сазнао за Авесаломову побуну, шта је одлучио да не би дошло до крвопролића у Јерусалиму? стихови 13.14.

"Давид је био неочекивано изненађен видевши да је побуна избила из најнепосредније близине његовог престола. Његов рођени син – син којег је он толико волео и којем је толико веровао – зажеleo је да се дочепа круне, а без сумње и да га убије. У тој великој опасности Давид се најзад отресе потиштености која га је тако дуго мучила и у духу који је испољавао у својим ранијим годинама поче да се припрема за сусрет са овом страшном неизвесношћу... Он је донео своју одлуку. Ратне страхоте нису смеле да снађу изабрани град. Одлучио је да напусти град, а верност својих поданика да провери на тај начин што ће им пружити прилику да му дођу у помоћ." – *Ibid., 772.*

4. ПОБУНА УГУШЕНА

а. Зашто је Давид одмах по изласку из престонице послао неке своје пријатеље да се врате у град?

1. То су били људи који су носили ковчег. II Сам. 15,24.25.29.

.....

"Онај који на престолу своме седи међу Херувимима рекао је за Јерусалим: 'Ово је почивалиште моје' (Пс. 132,14), и без Божјег овлашћења ни првосвештеник ни цар немају права да удаље одатле симбол Његовог присуства." – *Паџр. и ѿророци, 773.*

2. Хусај, стихови 32-37. Какав је био његов савет, и зашто? II Сам. 17,7.14-16.23.

.....

"И овога пута је Давид у несрећи која га је снашла морао да види последице свога греха. Ахитофел, најлукавији и најревностнији од свих политичких вођа, одвојио се од њега из освете због срамоте и неправде нанесене његовој породици преко Витсавеје која је била његова унука... На Давидов захтев Хусај се вратио у Јерусалим да би Авесалому понудио своје услуге, и осујетио савет лукавог Ахитофела." – *Паџр. и ѿророци, 774.*

б. Шта је Давид рекао једном од својих војника који је хтео да убије човека који је цара обасипао незаслуженим клетвама? II Сам. 16,9.11.12.

.....

"Дух који наводи човека да осветнички тријумфује над оним који је у невољи, да га исмева или вређа то је дух сотонски." – *Паџр. и ѿророци, 776.*

с. Како је Давид поделио своје снаге, имајући у виду и бекство, и какво је упутство свима дао у погледу Авесалома? II Сам. 17,24; 18,1.2.5.

.....

5. НОВА ПОУКА ЗА САВРЕМЕНИ ИЗРАИЉ

- a. Какав је био исход битке између снага оданих престолу и побуњеника? II Сам. 18,7.8.
- b. Како је завршио Авесалом, подстрекач побуне? II Сам. 18,9-11.14.16.17.
- c. Какву поуку као јеванђелисти у нашим данима можемо извући из Авесаломове историје? Римљ. 15,4.

"Старозаветни Израил је у својој историји често био потресан побунама незадовољника. То нису увек били људи слабог утицаја. Много пута су чувени и угледни људи, владари у Израиљу, устајали против Божјег провиђења и плаховито рушили оно што су некад сами ревностно градили. Видели смо да се то много пута понављало и у наше време. За Заједницу у било ком месту или земљи представља опасност ако се чланови ослањају само на неког омиљеног проповедника, узимајући себи тело за мишицу. Само Божја рука је у стању да одржи све оне који се на њу ослањају. Докле год се Христос не појави на облацима небеским у сили и слави великој, људи изопачена духа одступаће од истине поводећи се за разним измишљотинама. Заједници још предстоје тешка времена. Она ће проризати обучена у вреће. Али иако ће морати да се бори против јереси и прогонства, против неверника и отпадника, она ће уз Божју помоћ, ипак стати на главу сотони. Господ жели да припадници Његовог народа буду чврсти као челик и у вери постојани као гранитна стена." – IV Свед., 568.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кад је пророк Натан рекао Давиду: "Ти си тај", какав је то укор био за цара?
2. Какве је последице Давидов највећи грех имао на његову владавину?
3. Како озбиљну мрљу ово представља не само за Давидов углед него и за јудео-хришћанску религију?
4. С каквим циљем је Бог дозволио да запис о Давидом паду уђе у Библију?
5. У ком смислу историја о Авесаломовој побуну представља опомену за водеће људе у Заједници, јеванђелисте и чланове уопште?

Соломун

"Јер смо ми Христ̄ов мирис Бо̄у и међу онима који се с̄асава-
ју и који г̄ину: једнима дакле мирис смрт̄ни за смрт̄, а другима ми-
рис живо̄ни за живо̄. И за ово ко је вриједан?" – II Кор. 2,15.16.

"Страшна је и сама помисао да наш утицај може да буде мирис
смрти на смрт, а ипак је то могуће. Ко може проценити губитак једне
преварене душе, која изгуби вечно блаженство!" – Па̄ир. и ѓроро-
ци, 86. ориџ.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дух ѓророш̄ва I, 390-398.*

Недеља

25. мај

1. ГОСПОД ДАЈЕ МУДРОСТ

**а. Шта је Господ понудио Соломуну у сну кад је почео да влада
над Израиљем, и шта је Соломун затражио? I Цар. 3,5-9.**

.....
.....

**б. Шта је Господ обећао Соломуну после његовог мудрог захте-
ва? I Цар. 3,11-14; Приче 2,6.**

.....
.....

**с. Шта сваки радник у Господњем винограду треба да схвати?
Јаков 1,5-7.**

.....
.....

"Они који се данас налазе на одговорним положајима треба да
приме поуку садржану у Соломуновој молитви. Што је човек на
већем положају, то су веће и његове одговорности, његов утицај
досеже даље и већа је његова потреба да се ослони на Бога. Такав
човек мора свагда имати на уму да се с позивом на рад упућује и
позив да се обазриво понаша пред ближњима. Он мора стајати пред
Богом у ставу ученика." – Пророци и цареви, 17.

2. СВАКОМ КОЈИ НОСИ ТЕРЕТ ОДГОВОРНОСТИ НЕОПХОДНА ЈЕ МУДРОСТ

а. Како Библија описује заиста мудрог човека? Мат. 24,45-47; Јован 21,15-17; Дјела 20,28.

"Ако човек који носи терет дужности жели мудрост више него богатство, власт или славу, неће се разочарати. Такав човек ће од великог Учитеља научити не само шта треба да чини, него и како то треба да учини да би добио знак божанског одобравања.

"Докле год ходи у светости, човек коме је Бог даровао мудрост и способност неће чезнути за високим положајем нити ће тражити да влада или заповеда. Неко мора понети бреме одговорности; међутим, уместо да тежи превласти, прави вођа ће се молити за разумно срце да би могао разликовати добро од зла.

"Пут људи који се налазе на водећим положајима није лак. Они морају схватити да им свака тешкоћа пружа прилику за молитву. Никад не смеју пропустити да се обрате Извору премудрости. Кад их Господ оснажи и просветли, они ће бити у стању да одлучно одолевају несвесним утицајима и праве разлику између правде и неправде, између добра и зла. Они ће одобравати оно што Бог одобрава и ревносно ће се борити против увођења погрешних начела у Његово дело." – *Пророци и цареви, 17.*

б. Шта је записано о почетку Соломунове владавине? I Цар. 3,28; 4,29.34.

"Годинама су Соломунов живот обележавали оданост Богу, поштење, чврстина у начелу и строго покораване заповестима Божјим. Он је руководио сваким значајнијим подухватом и мудро је водио послове царства. Његово богатство и мудрост, величанствене зграде које је подигао и јавни радови изведени првих година његове владавине, енергија, побожност, правичност и великодушност које је откривао речју и делом, обезбедиле су му оданост његових поданика и дивљење и поштовање владара многих земаља." – *Пророци и цареви, 18.*

"Нико није разумео боље од Соломуна да су му ови дарови (власт, мудрост и слава) били подарени да би свету могао да пружи знање о Богу." – *RH, 7. децембар, 1905.*

3. ХРАМ ПОДИГНУТ НЕБЕСКОМ МУДРОШЋУ

а. Какву је монументалну грађевину подигао цар Соломун? I Цар. 6,1.7.38.

"Величанствена грађевина коју су Соломун и његови помагачи подигли за Бога и службу Њему, била је изванредно лепа и раскошна...

"Место на коме је храм био подигнут било је већ дуго сматрано светим. На том месту је Аврам, отац свих верних, показао да је вољан да жртвује свог јединог сина покорављујући се заповести Господњој. Ту је Бог обновио свој завет благослова с Аврамом, завет који је садржавао и радосно обећање људском роду да ће доћи Син Божји да га ослободи својом жртвом. (I Мојс. 22,9.16–18). На том месту је Давид принео жртве паљенице и жртве захвалне да би отклонио мач анђела осветника, а Господ му одговорио пустивши огањ с неба да спали жртву паљеницу. (I Днев. 21. глава). Сад су се још једном поклоници Јеховини окупили на овом месту да изађу пред Њега и обнове свој завет верности." – *Пророци и цареви, 22.*

б. Чим је величанствена грађевина довршена, шта је унесено у храм? II Днев. 5,1-5.

с. Опиши свечану церемонију којом је праћено уношење ковчега завета у храм. II Днев. 5,12.13. Препричај у сажетом облику Соломунову молитву приликом освећења храма. I Цар. 8,23-53.

"Соломун је затим клекао на подножје и пред целим народом изговорио молитву посвећења. Верници су приклонили своје главе земљи а цар је подигао руке к небу молећи се: 'Госпoде Боже Израиљев! Нема Бога таквог какав си Ти ни на небу ни на земљи, који чуваш завет и милост слугама својим, који ходе пред Тобом свим срцем својим...' – *Пророци и цареви, 24.*

"Кад је Соломун завршио молитву, 'сиђе огањ с неба и спали жртву паљеницу и друге жртве'. Свештеници нису могли ући у храм, 'јер се славе Господње напуни дом Господњи'. 'А сви синови Израиљеви видјећи гдје сиђе огањ и слава Господња на дом, савише се лицем к земљи до пода и поклонише се и хвалише Господа, јер је добар, јер је довијека милост његова' (II Днев. 7,1.2)." – *Ibid., 26.*

4. ПРОМАШЕНА МУДРОСТ

а. Како је Соломун касније оплакивао злоупотребу своје мудрости? Проп. 2,1-3.7.10.15.

.....
.....

б. У супротности са Соломуновим погрешним путем, каквим је путем ишао Христос? Мат. 8,20; Дјела 10,38. Чему се можемо научити проучавајући Христове методе рада?

.....
.....

"Они који су се одазвали позиву и ступили у службу највећег Мисионара, треба добро да проуче Његов начин рада. Он се обилно користио приликама које су Му се пружале на великим друмовима.

"У предању између својих путовања Исус је живео у Капернауму који је стога остао познат као 'Његов град' (Мат. 9,1). Подигнут на путу који је из Дамаска водио за Јерусалим, Мисир и Средоземно море, Капернаум је био погодан за средиште Спаситељевог дела. Кроз град су пролазили људи из многих земаља и ту се заустављали ради одмора. Исус је овде долазио у додир с људима свих језика и стајежа, те су Његове поуке преношене до многих земаља и породица. На тај начин је код људи подстакнуто интересовање за пророчанства која су говорила о доласку Месије, пажња усмерена на Спаситеља, и свет је сазнао за Његову мисију." – *Пр. и цареви, 47.*

с. Шта је Соломун рекао кад је дошао к свести? Проп. 2,16-18. Какву поуку треба извући из Соломунове кобне грешке?

.....
.....

"Сукоб који нам предстоји захтева од нас дух самоодрицања; не смемо се уздати у себе, већ једино у Бога; дужни смо да мудро искористимо сваку прилику за спасавање душа. Благослов Господњи ће пратити чланове Његове заједнице ако буду сложено радили откривајући свету, који се налази у тами заблуде, лепоту и светост Христовог дела и самопожртвовања, ако буду славили Бога, а не људе и ако се буду посветили неуморној служби за оне којима су толико потребне благодати Јеванђеља." – *Пророци и цареви, 48.*

5. СОЛОМУНОВО КАЈАЊЕ

- а. Како је Свети Дух коначно пробудио Соломунову успавану савест? I Цар. 11,11.12. Какав је ефекат Господња пресуда имала на њега? Проп. 2,11.13.**

"(I Цар. 11,11-28). Ова реч осуде изговорена против њега и његовог дома као да је пробудила Соломуна из сна, савест се пренула и он је почео у правој светлости да гледа на своју лудост. Покаран у духу, ослабљена ума и тела, он је уморан и жедан оставио разваљене земаљске цистерне да би се још једном напојио на извору живота. Страдање је најзад извршило у њему промену. Он је дуго страховао да ће потпуно пропасти зато што није био у стању да се одрекне своје лудости, али је сада у датој поруци назрео зрачак наде." – *Пророци и цареви, 50.*

- б. На коју опасност у својим каснијим записима Соломун упозорава заинтересоване, а посебно младе? Проп. 11,9; 12,13.14.**

"Све док се борба не заврши, биће људи који одступају од Бога. Сотона тако подешава околности да ће оне готово неприметно рушити бедуше душе, уколико не будемо имали помоћ божанске силе. На сваком кораку се морамо питати: 'Је ли то пут Господњи?' Током читавог живота, наклоности и страсти се морају одлучно обуздавати. Ниједног тренутка не можемо бити сигурни, сем ако се ослањамо на Бога, и ако нам је живот скривен у Христу. Будност и молитва су чувари чистоте." – *Пророци и цареви, 54.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

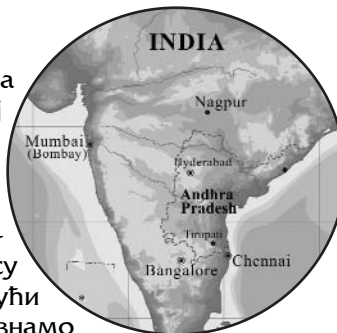
1. Зашто можемо бити охрабрени Божјим одговором на Соломунов захтев у младости?
2. Објасни успех Соломунових раних година - и разлоге тога?
3. Опиши како многи и данас понављају искуства Соломунових каснијих година.
4. Какав је емотивни резултат живота усредсређеног само на себе?
5. Док тежимо за задовољствима и циљевима осмишљеног живота, коју озбиљну стварност увек треба да имамо на уму?

Субота, 7. јун 2014.

**Прилоḡ њрве субоѡе у месецу
За Андра Прадеш, Индија**

"Андрa Прадеш је једна од 28 држава Индије, налази се на њеној југоисточној обали. То је по величини четврта а по насељености пета област у Индији." – Википедија

У току 2008. године неколицина заинтересованих из Visakhapatnam писали су Генералној конференцији изражавајући наше интересовање и спремност да сазнамо и проучавамо поруке Реформног покрета. Генерална конференција је наше интересовање упутила на одговорну браћу у нашој регији. Убрзо затим посетила су нас два проповедника и пренели нам дивну поруку о буђењу и реформацији под вешћу трећег анђела. Као резултат тог проучавања шеснаест душа је крштено и пришло породици Божјој на земљи.

Прихвативши истину, ми смо се одлучили да добре вести ширимо, онима који живе у суседним областима. Дело се стално шири и ми нећемо одустајати све док га уз помоћ Светог Духа не употпунимо.

Због удаљености, припадници једне од наших група изнајмљују место за одржавање богослужења, док друге две групе одржавају богослужења у приватним кућама. Пошто нам је Господ пружио Руку помоћи, планирамо да подигнемо Молитвени дом за наше садашње потребе са потенцијалном могућности за будуће проширење. Купили смо имање на којем планирамо подизање молитвеног дома. Полазећи од овога, ми сада, као Мојсије у своје време, позивамо сву нашу браћу и сестре широм света да нам пруже руке помоћи у овом великом делу. Без ваших молитава и финансијске подршке ми сами не бисмо могли да остваримо овај задатак.

"Оно што се уложи за почетак дела у једном пољу резултираће јачањем дела у другим местима. Кад се радници ослободе финансијских тешкоћа, они ће моћи да прошире круг својих делатности; моћи ће да приводе душе истини, да оснивају нове мисије, чиме ће и финансијски ојачати дело. Те новоосноване мисије убрзо ће бити у могућности не само да наставе дело у својим границама, него и да потпомажу друга поља. Тако ће у ношењу терета који сада притиска домаће скупштине учествовати и други." – VI Свед., 27.

Позивамо вас, драга браћо и сестре, да нам пружите руку помоћи дајући великодушно, како би се остварила наша жеља да подигнемо дом молитве на славу нашем Господу. Захваљујемо унапред за вашу помоћ.

Ваша браћа и сестре из Андра Прадеш, Индија

Поуке из кобне грешке

*"Тада ошћиаде Израиљ од дома Давидова до данашњега дана."
– II Днев. 10,19.*

"Перо надахнућа је забележило тужан запис о Соломуновом наследнику који је пропустио да се својим утицајем снажно заложити за оданост Јехови." – Сукоб и храброси, 201.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 87-98. ориџ*

Недеља

1. јун

1. РОВОАМ

а. Шта је народ затражио од Соломуновог сина Ровоама кад је ступио на престо, и како је он одговорио на то? II Днев. 10,3-5.

.....
.....

б. Како се савет Ровоамових младих савременика разликовао од савета оних који су имали зрелије животне искуство? Чији савет је он прихватио? II Днев. 10,6-11.

.....
.....

"Поласкан изгледима на неприкосновену власт, Ровоам је одлучио да одбаци савет старца у свом царству и да за своје саветнике узме младиће." – Пророци и цареви, 59.

*"На скупу у Сихему, на самом почетку своје владавине, Ровоам је могао да заузме став којим би задобио поверење народа да може да стоји на челу нације. Да је показао како му је на првом месту добробит његових поданика, народ би га прихватио као мудрог владара. Али у том тренутку своје животне шансе, пропустивши да разум однесе превагу, он је заувек изгубио утицај на већински део народа."
– RH, 3. јул, 1913.*

2. НЕМУДРА ОДЛУКА

а. Полазећи од овакве његове одлуке, како бисте ви описали Ровоамов карактер?

.....

"Иако је Соломун желео да Ровоама, свог изабраног наследника, припреми да мудро дочека кризу коју је прорекао пророк Божји, никада није био у стању да довољно снажно утиче у добром правцу на разум свога сина, чије је васпитање у детињству било увелико занемарено. Ровоам је од своје мајке, једне Амонке, наследио колебљив карактер. Једно време се трудио да служи Богу и постизао извесне успехе. Али он није био постојан и на крају је потпао под утицај зла које га је окружавало од детињства." – *Прор. и цареви*, 58.

б. Како је народ реаговао на овако непопустљив став неразумног владара? II Днев. 10,16.

.....

"Да су Ровоам и његови неискусни саветници схватили божанску вољу у погледу Израиља, они би изашли у сусрет захтеву народа да се изврши одлучна реформа у начину владавине. Међутим, они су пропустили прилику која им се пружала на састанку у Сихему, нису размишљали о узроцима и последицама, и тако заувек ослабили свој утицај над већим делом народа. Њихова решеност да наставе и чак појачају угњетавање, које је почело за Соломунове владе, била је у супротности с планом Божјим за Израил и дала народу повода да посумња у искреност њихових побуда. Покушајем да непромишљено и безосећајно врше власт, цар и његови изабрани саветници испољили су гордост због положаја и власти." – *Пророци и цареви*, 59.

"Међу племенима је било много хиљада људи који су, сувише огорчени због угњетавања за време Соломуна, сматрали да им не преостаје ништа друго него да се сада побуне против дома Давидова." – *Ibid.*, 59.

с. Како је Ровоам покушао да спасе ситуацију кад је увидео своју грешку? Како је народ одговорио на то? I Цар. 12,18.

3. ПОДЕЛА ПОСТАЈЕ НЕИЗБЕЖНА

а. За шта се Ровоам припремао кад је видео да су му остали одани само племе Јудино и Венијаминово, а да су сва остала племена у побуни? II Днев. 11,1.

.....

.....

б. Шта је Господ поручио Ровоаму преко једног пророка да би га одвратио од друге грешке, која би била још гора од прве? II Днев. 11,2-4.

.....

"Три године је Ровоам настојао да извуче поуку из жалосног искуства које је стекао на почетку своје владавине, и у том настојању је имао успеха. Он 'сазида тврде градове у земљи Јудиној' и 'утврди те градове, намјести у њима заповједнике и стаје за жито и за уље и за вино', старајући се нарочито да 'их утврди јако' (II Днев. 11,5.11.12). Али тајна Јудиног успеха у првим годинама Ровоамове владавине није лежала у тим мерама. Племена Јудино и Венијаминово налазила су се у повољном положају захваљујући томе што су признавала Бога као врховног Владара." – *Пророци и цареви, 60.*

с. Због које следеће Ровоамове грешке Израил није могао да буде светлост свету? II Днев. 12,1.

.....

"Мада је по природи био тврдоглав, самоуверен, самовољан и склон идолопоклонству, он би ипак стекао снажан карактер, чврсту веру и навику да се повинује божанским захтевима, да се потпуно ослонио на Бога. Међутим, време је протицало и цар се све више ослањао на силу свог положаја и на градове које је утврдио. Мало помало попуштао је наслеђеним слабостима и напокон потпуно прешао на страну идолопоклонства. 'А кад Ровоам утврди царство и кад осили, остави закон Господњи и сав Израил с њим' (II Днев. 12,1).

"Како су жалосне и пуне значаја речи: 'И сав Израил с њим! Народ који је Господ изабрао да буде светлост околним народима, одвајао се од Извора снаге настојећи да постане њима сличан.'" – *Пророци и цареви, 61.*

4. ЈЕРОВОАМ

- а. Пошто је био ривалски владар, доведен на престо вољом десет побуњених племена, чега се Јеровоам највише плашио и шта је због тога учинио? I Цар. 12,26-29.**

.....

.....

"Највише је страховао од тога да владар на престолу Давидовом не придобије у датом тренутку срца његових поданика. Сматрао је да ће, уколико буде дозволио да десет племена често посећују стару престоницу израиљског царства, где се још вршила служба у храму као у време Соломуново, многи пожелети да потпадну под власт Јерусалима. Посаветовавши се са својим кнезовима, Јеровоам се одлучио на једно дрско дело да би, колико год је то могуће, осујетио побуну својих поданика. Решио је да у границама свог новог царства подигне два нова светилишта, једно у Ветиљу а друго у Дану. У тим местима је, уместо у Јерусалиму, десет племена требало да се окупљају на богослужењу." – *Пророци и цареви, 65.*

- б. Шта је Јеровоам, поред подизања два идолопоклоничка олтара, такође учинио? I Цар. 12,31.32.**

- с. Како је Господ зауставио и казнио пркосно изазивачки став Јеровоама? I Цар. 13,1-6.**

.....

.....

"Господ жели да спасава, а не да уништи. Он се радује спасењу грешника. 'Тако био ја жив, говори Господ Господ, није ми мило да умре безбожник' (Језек. 33,11). Он опомиње и преклиње залутале да престану чинити зла, да Му приђу и живе. Он својим изабраним гласницима дарује свету смелост и одлучност, како би они који их чују осетили страх и покајали се. Како је само одлучно човек Божји укорио цара! А ово је било неопходно, јер се зло ни на који други начин није могло спречити. Господ је дао свом слузи смелост како би његове речи оставиле трајан утисак на слушаоце." – *Пророци и цареви, 68.*

5. ОПАСНОСТ ОД РЂАВОГ УТИЦАЈА

- а. Признајући да смо позвани да будемо светлост свету, како пажљиви морамо бити да никада не прихватимо и не ширимо штетан и негативан утицај? Јевр. 12,13; II Кор. 2,15.16.**

"Као што је то било у Соломуновом случају, тако је било и за владе Ровоама: утицај рђавог примера одвео је многе на странпутицу. То исто, у већој или мањој мери, важи за све оне који чине зло. Нико не живи сам за себе. Нико не пропада сам у свом безакоњу. Сваки је живот светлост која осветљава и увесељава пут другима, или пак својим мрачним и погубним утицајем гура у очајање и пропаст." – *Пророци и цареви, 61.*

- б. Како је Господ уверавао синове Израиљеве да их још увек љуби и да је спреман да им опрости ако се покају? Ис. 1,17-20; Јер. 3,11-13.22.**

"Упркос изопачености оних који су се приклонили незнабожачким обичајима, Бог је пун милости чинио све што је било у Његовој моћи да спасе од пропасти раздвојено царство. Мада су људи надахнути сотонском силом покушавали да током времена омету планове Божје с Израиљем, Он је ипак испољавао своју љубав према изабраном народу, одводећи их у ропство и поново их ослобађајући." – *Пророци и цареви, 62.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Пре Ровоамовог крунисања, шта су представници израиљских племена желели да сазнају од новог владара?
2. Насупрот мудрому савету који су Ровоаму дали искрени људи који су били саветници његовог оца, шта су млади и неискусни људи предложили?
3. Како је народ реаговао на царев одговор, и зашто?
4. Шта је Ровоам учинио видевши да се налази у беспомоћној ситуацији?
5. Какву поуку ми треба да извучемо из Ровоамове грешке?

Цар Аса

"И чињаше Аса шћо је добро и љраво љред Госћодом Боћом његовијем." – II Днев. 14,2.

"Иако су Асине снаге бројно биле слабије од снага његових непријатеља, његова вера у Онога кога је учинио својим ослонцем није ослабила." – Сукоби и храбросћ, 203.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 72-75.*

Недеља

8. јун

1. АСИНА ВЕРА СТАВЉЕНА НА ПРОБУ

а. Шта библијски записи кажу о Аси, Соломуновом унуку? II Днев. 14,2-5.

.....

б. Чиме је Аса открио своју веру у току тешког искушења када су Етиопљани угрозили Јудеју? II Днев. 14,9-11. Како је његова вера била награђена? II Днев. 14,12.

.....

"(II Днев. 14,9). У тој невољи Аса се није ослонио на 'тврде градове у земљи Јудиној', које је сазидао са 'зидом и кулама и вратима и пријеворницама' (II Днев. 14,6–8), нити на храбре војнике у својој брижљиво извежбаној војсци. Цар се поуздао у Господа над војскама чијим се именом Израил чудесно ослобађао у стара времена. Сврставши своју војску у борбене редове, он је затражио помоћ од Бога.

"Асина молитва била је таква да је може изговорити сваки верник. Ми учествујемо у рату који се не води против тела и крви, него против греха и духова пакости испод неба (Ефесц. 6,12). Ми се у животној борби морамо сукобити са свим оним силама које војују против правде. Наша нада није у човеку, већ у живом Богу. Морамо се свом снагом своје вере надати да ће Он своју свемоћ придружити напорима људских оруђа која се боре за славу Његовог имена. Обучени у оклоп Његове правде, можемо задобити победу над сваким непријатељем." – *Пророци и цареви, 73.*

2. ЈЕДИНИ ПУТ УСПЕХА

а. Како је пророк Азарија подсетио Асу на извор његове победе? II Днев. 15,1.2.7.

.....
.....

б. Шта је Аса учинио да би задовољио потребу која је била неопходна за даље реформе које су већ биле у току? II Днев. 15,8.

.....

"(II Днев. 15,1.2.7). Он 'истријеби гадне богове из све земље Јудине и Венијаминове и из градова које бјеше узео у гори Јефремовој, и понови олтар Господњи који бијаше пред тријемом Господњим'." – *Пророци и цареви, 74.*

с. Упоређујући дане Асине са нашим, чега треба да се чувамо, а шта треба свим срцем да подржавамо? Ис. 48,16-18.

.....

"У данашње време, кад се сотона преко својих многобројних помагача труди да опчини људе како не би видели обавезност држања закона Божјег, потребни су људи који ће навести многе да се 'боје заповијести Бога нашега' (Јездра 10,3). Потребни су истински реформатори који ће указати људима на великог Законодавца, и поучити их да је 'закон Господњи савршен, кријепи душу' (Пс. 19,7). Потребни су људи који добро познају Свето писмо, који ће сваком својом речју и поступком прославити закон Јеховин и тежити да подижу веру. Потребни су многи учитељи који ће надахнути срца поштовањем и љубављу према Светом писму.

"Неправде које се данас множе у свету великим делом потичу отуда што људи неће да проучавају Реч Божју и да јој се покоравају, јер кад они оставе Реч Божју, она више нема силе да обузда зле прохтеве непосвећеног срца. Тада они сеју у тело, а из њега ниче само изопаченост.

"Са занемаривањем Библије дошло је и до одбацивања закона Божјег. Учење да се не треба покоравати Божјим законима ослабило је силу моралних прописа и отворило уставе неправде у свету. Гажење људских права, разврат и изопаченост наваљују као страшна поплава." – *Пророци и цареви, 425.426.*

3. "И ЗАДАДОШЕ ВЈЕРУ ДА ТРАЖЕ ГОСПОДА"

а. На шта се народ, с обзиром на своја претходна искуства у отпадништву, свечано заветовао на посебном скупу? II Днев. 15,12-15.

.....

б. Како и ми данас, у својим напорима да придобијемо душе за Христа, можемо подстицати пример сличан ономе што је Аса учинио том приликом? II Днев. 15,9.

.....

"Настојте да упознате Господа. Ако сте спремни на то ви ћете придобијати душе за Христа. Трудићете се за спасење не само своје душе; сила којом је обраћена ваша душа оспособиће вас да пружате пример којим ће и други бити придобијени за Христа." – *Ујујсџво за младе, 9. јун, 1914.*

с. Како ће искрени посматрачи бити осведочени силом истине - док нас слушају или посматрају? Мат. 5,16; I Тим. 4,12.16.

.....

"Онај који заслужује да се назове хришћанином, што значи сличним Христу, биће испуњен побожношћу и непорочношћу, љубављу и поштовањем Бога и Исуса Христа, којег је Он послао; и његов дух, његове речи, његова дела, носиће печат Неба. Други ће моћи да виде да је био са Исусом и да се научио од Њега. Његове молитве биће једноставне и ватрене, и дизаће се према Богу на крилима вере. Учећи у Христовој школи, он ће имати скромно мишљење о себи; и мада ће можда бити сиромашан добрима овога света, биће богат врлинама Божјега Духа, и моћи ће да буде на благослов и обогаћење другима својим духом и утицајем, зато што је Христос у њему извор воде која тече у живот вечни. Он ће око себе ширити атмосферу наде и храбрости и снаге, и посрамиће оне који су световни, себични, формални верници, који имају име да су живи а мртви су." – *Синовџ и кћери Божје, 85.*

"Свет може бити заиста опоменут само ако, посматрајући оне који исповедају истину, запази да се они и посвећују том истином, поступајући у складу са узвишеним и светим начелима." – *Библ. коментџари, 930.*

4. АСИНЕ ГРЕШКЕ

- а. Како је Аса, после свечаног завета учињеног са Господом, пропустио у својој вери? II Днев. 16,7-9.**

.....

 "У дугом извештају о верној служби Асиној има и неколико тамних места. Погрешио је неколико пута, и то кад год је пропустио да се потпуно поузда у Бога. Кад је једном приликом цар Израилев ушао у царство Јудино и заузео Раму, утврђени град на пет миља од Јерусалима, Аса је покушао да се ослободи склапајући савез са сирским царем Вен-Ададом." – *Пророци и цареви, 74.*

- б. Како је Аса починио и друге грешке кад је због недостатка вере у Бога био укорен од Његовог пророка? II Днев. 16,10.**

- с. Зашто Библија препричава и победе и грешке, и позитивне и негативне црте карактера људи повезаних са делом Божјим? Пс. 39,4.**

.....

 "Надахнути писци, верни свом задатку, не скривају грехе којима су подлегли: Ноје, Лот, Аврам, Мојсије, Давид и Соломун, па чак је и Илија, човек тако јаке вере, клонуо духом у часу свог тешког кушања. Верно су забележени Јонина непослушност и идолопоклонство Израиља. Петрово срамно одрицање од Христа, оштра препирка између Павла и Варнаве, слабости и недостаци пророка и апостола, све то разоткрива Свети Дух који подиже вео тајне са људског срца. Реч Божја неулепшано открива живот многих верника са свим њиховим недостацима и лудостима, да би то послужило као опомена и поука свим будућим генерацијама. Да су били без икаквих недостатака, они би били више него људи, и ми бисмо у својој грешности очајнички сумњали да ћемо се икада уздићи на такав ниво савршености. Али гледајући како су се они борили и падали, како су поново устајали и милошћу Божјом задобијали победу, и ми бивамо охрабрени да наставимо борбу у савладавању препрека које нам наша изопачена природа ставља на пут." – *IV Сведочанство, 11.*

5. ОПАСНОСТ ОД ОДБАЦИВАЊА И ПРЕЗИРАЊА УКОРА**а. Какву поуку можемо извући из Асине друге грешке? Приче 10,17; 15,10.**

"Уместо да се понизи пред Богом због своје грешке, Аса се 'разгњеви на пророка, и врже га у тамницу, јер се расрди на њ зато; и потлачи Аса неке из народа у то време' (II Днев. 16,10)." – *Прор. и цареви, 75.*

"Увек ће бити људи и жена који презиру укор, и чија се осећања буне против тога. Никоме није пријатно кад му се укаже на његове грешке. Готово у сваком случају кад је укор неопходан наћи ће се појединци који потпуно олако прелазе преко чињенице да је Дух Господњи био ожалостњен и да је делу Божјем тиме нанета срамота. Такви обично сажаљевају оне који заслужују укор, јер су повређена лична осећања. Таква непосвећена наклоност и сажаљевање чине све оне који то испољавају саучесницима у кривици укореног." – *III Свед., 332.*

"Наш Творац и Заповедник који поседује бескрајну силу и страشان је кад кажњава, чини све да би људи увидели своје грехе и покајали се. Он преко својих слугу износи опасности које прете непокорницама, упућује опомене и верно укорава грехе. Срећа Његовог народа зависи само од Његове милости и будне пажње Његових изабраних слугу. Он не може штитити и чувати народ који одбацује Његов савет и презире опомене. Можда ће се за неко време уздржати од кажњавања, али Он не може увек задржавати своју руку." – *Прор. и цареви, 290.*

"Будимо захвални Господу за опомене којима нас спасава од наших изопачених путева." – *Синови и кћери Божје, 260.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто можемо бити инспирисани Асином вером испољеном у време када је био суочен са кризом?
2. Када је чуо поруку Господњу које је следеће кораке Аса предузео у делу реформе?
3. Објасни како они који се налазе око нас могу бити привучени истином?
4. Шта посебно искрене и поштене људе може да осведочи у силу спасоносне истине?
5. Како можемо избећи замку у коју се Аса на крају ухватио?

Цар Језекија

"Али Језекија не попусти према добру које му се учини, јер се понесе срце његово; зато се подиже на њ гнев и на Јуду и на Јерусалим." – II Днев. 32,25.

"Будућност је изгледала потпуно замрачена; ипак цар је још увек могао да се моли Ономе који је дотада био његово 'уточиште и сила, помоћник који се у невољама брзо налази' (Пс. 46,1)." – Сукоби и храбрости, 240.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 230-236.*

☐ *Недеља*

15. јун

1. ЦАР ЈЕЗЕКИЈА СЕ МОЛИ ДА БОГ УЧИНИ ЧУДО

а. Шта је у Светим списима записано о Језекијиној владавини над Јудом? II Цар. 18,1-3.

"У оштрој супротности с рђавом владавином Ахаза била је реформација остварена током успешне владавине његовог сина. Језекија је ступио на престо решен да се свим силама бори како би спасао Јуду судбине која је снашла северно царство. Вести пророка биле су против свих половичних мера. Једино се најодлучнијом реформом могла отклонити страшна казна." – *Пророци и цареви, 223.*

б. Шта је задесило цара Језекију усред његове успешне владавине? II Цар. 20,1. Како је цар Језекија одговорио на прокову крајње обесхрабрујућу поруку? II Цар. 20,2.3.

с. С каквом поруком се пророк убрзо вратио цару? II Цар. 20,4-6.

"Пророк се радосно вратио носећи вест утехе и наде. Исаија је пренео цару вест Божје милости и заштите, а затим је наложио да се на оболело место стави грудa смокава." – *Пророци и цареви, 231.*

2. ЈЕЗЕКИЈИН ЧУДЕСНИ БЛАГОСЛОВ

а. У жељи да се порука коју му је Бог упутио сигурно обистини, шта је Језекија тражио? II Цар. 20,8.

.....

"Као Мојсије у земљи Мадијанској, као Гедеон у присуству небеског гласника, као Јелисије пре но што се узнео његов учитељ, тако је сад и Језекија тражио неки знак да је ову вест послало небо. 'Што ће бити знак да ће ме Господ исцијелити и да ћу до три дана отићи у дом Господњи?', питао је он пророка.

"Једино се Божјим посредством могло постићи да се сјен на сунчанику врати за десет степени; то је требало да буде знак Језекији да је Господ услишио његову молитву. И пророк завапи ка Господу, и врати Господ сјен по кољенима по којима бјеше отишао на сунчанику Ахазову натраг за десет кољенаца." – *Пророци и цареви, 231.*

б. Којим чудом је Господ био вољан да укаже нарочиту милост своје слуги? II Цар. 20,7.

.....

"Они који траже исцељење посредством молитве не треба да занемаре употребу лековитих средстава до којих се може доћи. Употребити таква средства која је Бог предвидео за ублажавање болова и као помоћ природи у њеном делу обнављања здравља ниуколико не значи одрицање од вере. Вера се такође не пориче ако болесник сарађује с Богом стављајући се у положај најповољнији за оздрављење." – *Здравље и срећа, 202.*

с. Какву је песму Језекија спевао у знак признања на Божју милост? Ис. 38,10-20.

.....

"Пошто му се повратило здравље за којим је толико жудео, цар јудејски је запевао песму хвале милости Господњој и дао завет да ће свој преостали живот посветити добровољном служењу Цару над царевима. Његово захвално признање Божјег милостивог поступања према њему, представља узор за све који желе да живе прослављајући свога Творца." – *Пророци и цареви, 231.*

3. ЈЕЗЕКИЈИНА ГРЕШКА

- а. Какву је кобну грешку Језекија учинио кад је примио амбасадоре из Вавилона? II Цар. 20,12.13.**

.....

.....

"Језекији се тада указала прилика да овим посланицима владара једне далеке земље објасни силу живог Бога. Како им је лако могао говорити о Богу, Сведржитељу и Творцу свега, он, чији је живот Бог сачувао кад је нестало сваке друге наде! Како би се брзо обратили ти мудраци из равница Халдеје, који су дошли да траже истину, како би брзо били наведени да признају врховну власт живог Бога." – *Прор. и цареви, 233.*

- б. Зашто Господ често допушта да правимо грешке слично ономе што је учинио цар Језекија? II Днев. 32,25.31.**

.....

.....

"Да је Језекија искористио ову прилику и посведочио о сили, доброти и милости Бога Израиљевог, извештај посланика био би као светлост која продире кроз таму. Али је он величао себе, а не Господа над војскама. Он 'не поступи по добру које му се учини, јер се понесе срце његово'." – *Ibid., 233.*

- с. Какву поуку треба да извучемо из записа о Језекијиној грешки? Приче 2,6-11; 11,2; 16,18; 21,2.**

.....

"Извештај о Језекијиним пропушту да оправда Божје поверење приликом посете вавилонских посланика, садржи значајну поуку за све нас. Много више него досад морамо говорити о драгоценим искуствима које смо стекли о милости и доброти Божјој, о неизмерним дубинама Спаситељеве љубави. Ако су разум и срце испуњени љубављу Божјом, неће нам бити тешко да и другима пружимо оно што сачињава духовни живот. Велике мисли, племените тежње, јасни појмови о истини, несебичне намере, тежња ка побожности и светости – све ће то наћи израза у речима које откривају карактер ризнице срца." – *Пророци и цареви, 235.*

4. ЈЕЗЕКИЈА ОБУЗЕТ КАЈАЊЕМ И ГРИЖОМ САВЕСТИ

- а. Чим су Вавилонски амбасадори отишли Господ је послао Исаију да укори и осуди Језекијину грешку? Шта је пророк рекао цару? II Цар. 20,16-18.**

.....
.....
"Исаији је откривено да су посланици при повратку понели извештај о богатству које су видели и да ће вавилонски цар и његови саветници сковати план да своју земљу обогате јерусалимским благом. Језекија је тешко згрешио, 'зато се подиже на њ гњев и на Јуду и на Јерусалим' (II Днев. 32,25)." – *Пророци и цареви, 234.*

- б. Шта је цар, испуњен грижом савести, рекао док се дубоко понизио пред Господом? II Днев. 32,26; II Цар. 20,19.**

.....
"Али зло семе је било посејано да би у своје време проклијало и донело жетву очајања и патњи. Последњих година своје владавине цар Јудин је доживео велики процват, јер се доследно трудио да окаје прошлост и прослави име Бога коме је служио; ипак, његова вера је морала бити стављена на тешку пробу како би увидео да само уздањем у Бога може победити силе таме које су претиле да униште и њега и његов народ." – *Прор. и цареви, 235.*

- с. Какав успех као мисионари можемо очекивати ако другима не пружамо добар пример? I Тим. 4,12,16; Јевр. 12,13.**

.....
"Наша помоћ и вођство потребни су онима с којима свакодневно долазимо у додир. Они се можда налазе у таквом духовном стању да ће једна реч изговорена у правом тренутку наићи на повољан одјек. Можда ће се сутра те душе налазити тамо где више нећемо моћи да им приђемо. Какав утицај вршимо на те сапутнике?... Један непромишљен покрет, један неопрезан корак, и снажни таласи неког јачег искушења могу повући душу за собом у дубине." – *Пророци и цареви, 235.*

"Један пример вреди више него многи прописи." – *Здравље и срећа, 149 (ориџ).*

5. ПАЗИМО БУДНО НА СВОЈЕ УСНЕ И НА СВОЈЕ КОРАКЕ

а. Шта Бог очекује од сваког правог Христовог следбеника? Јаков 2,12.

.....

б. За што нећемо имати никаквог изговора на дан Божјег суда? Римљ. 2,1-3.

.....

"Сваки дан у животу доноси одговорности које морамо да прихватимо. Сваког дана наше речи и дела остављају утисак на оне с којима се дружимо. Колико је стога потребно да будно стражимо над својим устима, да брижљиво пазимо на своје кораке! 'Један непромишљен покрет, један неопрезан корак, и снажни таласи неког јачег искушења могу повући душу за собом у дубине. Ми нисмо у могућности да из човечијег ума ишчупамо мисли које смо тамо усадили. Ако су оне биле зле, ми смо можда ставили у покрет читав низ околности, праву плиму зла коју више нисмо у стању да зауставимо'."

– *Ibid.*, 235.

"С друге стране, ако својим примером помажемо другима да развијају добра начела, ми им пружамо снагу да чине добро. Они пак са своје стране врше на друге исто тако благотворан утицај. Тако својим утицајем и несвесно помажемо многим. Истински следбеник Христов подстиче добре намере код свих оних с којима долази у додир. У једном неверном и грешном свету, такав следбеник открива снагу милости Божје и савршенство Његовог карактера." – *Ibid.*, 236.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Када се суочимо са кризом какву је доживео Језекија, какав треба да буде наш одговор?
2. Какав одговор је Језекија добио после своје усрдне молитве?
3. Зашто је Језекијев став према амбасадорима био тако значајан?
4. Како се и ми често излажемо опасности понављајући Језекијеву грешку?
5. Зашто морамо будно стражарити над својим устима и корацима да бисмо били успешни као хришћански мисионари?

Поуке из националног неуспеха

"Ако хоћете слушати, добра земаљска јешћете. Ако ли нећете, нешто будеће нејокорни, мач ће вас појести, јер уста Господња рекоше." – Ис. 1,19.20.

"Својим отпадништвом и побуном они који су били дужни да стоје као светлоноше међу народима света изазвали су казне Божје против себе." – РН, 4. марш, 1915.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 205-215.*

Недеља

22. јун

1. СНАЖНО И УПЕЧАТЉИВО СВЕДОЧАНСТВО СВЕТУ

а. Које песме су синови Израилјеви певали за време светих празника у Ханану? V Мојс. 31,30; 32,1-3. Какав утисак је то требало да остави на околне народе? Пс. 67,2.

.....

"Синови Израилјеви су док су ишли кроз пустињу славили Бога светим песмама... И кад су се касније у Ханану сакупљали на својим свечаним празницима препричавали су чудесна Божја дела и у својим песмама изражавали хвалу Његовом имену. Бог је желео да цео живот Његовог народа буде живот хвале и славе. 'Да би се знао на земљи пут Твој, по свима народима спасење Твоје' (Пс. 67, 2)." – Христове поуке, 265.

б. Којим средствима најефикасније можемо показати свету како смо велике благослове примили од Бога посредством Христовог Јеванђеља? Пс. 145,5.6.

.....

"Морали бисмо заиста много више него што то чинимо говорити о драгоценим поглављима из нашег животног искуства..." – Хр. поуке, 266.

2. ПОНАВЉАЊЕ ОХРАБРУЈУЋИХ УПОЗОРЕЊА

а. Којим речима је Господ изнео пред синове Израилеве последице њиховог неверовања? V Мојс. 8,18-20.

.....

.....

"(V Мојс. 28. поглавље). Да би ове истине што дубље усадио у срца присутних, велики вођа их је изразио светим стиховима. Та песма била је не само историјска него и пророчанска. Износећи чудесно Божје поступање са својим народом у прошлости, истовремено је осветлио и значајне догађаје будућности и коначну победу верних када Христос поново буде дошао у сили и слави. Народу је било наложено да добро упамти ту пророчанску песму и да је преноси својој деци и деци своје деце. Та песма се морала певати кад се народ окупи на богослужење и понављати при поласку на свакодневни рад. Дужност родитеља била је да те речи тако усаде у осетливе детиње душе да их деца никада не забораве." – *Пајџр. и њороци, 488.*

б. Какво охрабрење и опомене је Мојсије упутио Израилцима на крају њиховог лутања по пустињи? V Мојс. 28,1.2.9-11.58,59.64.

.....

"Мојсије је скренуо пажњу народа на 'онај дан кад стајаше пред Господом Богом својим код Хорива'. Затим је запитао окупљене Јевреје: 'Који је велики народ којему је Бог близу, као што је Господ Бог наш кад га год зазовемо? И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас?' (V Мојс. 4,10.7.8). И данас би се ово питање упућено Израилу могло поновити. Закони које је Бог дао старом Израилу били су мудрији, бољи и хуманији од закона најцивилизованијих народа на земљи. Сви људски закони садрже трагове слабости и страсти необновљеног срца; Божји закони пак носе печат божанског." – *Пајџр. и њороци, 486.*

"Велики вођа се још увек бојао да би његов народ могао одступити од Бога. У једном необично свечаном и узбудљивом говору изложио им је благослове које ће примити ако буду послушни, као и проклетства која ће уследити као последица престапа." – *Ibid., 487.*

3. ВЕЛИКО РАЗОЧАРАЊЕ

а. Како је Израиљ као народ поступио са светим поверењем које је примио од Бога? Јер. 2,21; Ос. 10,1.

.....
 "Али су Израиљци као народ изгубили из вида свој високи позив божанских представника. Заборавили су Бога и нису успели да изврше своју свету мисију. Благодати које су примили од Бога нису донеле благослов свету. Све своје предности искористили су да би уздизали себе." – *Дела аџосџола, 8.*

б. Како се пророчко упозорење дато преко Мојсија испунило у време јудејских царева? II Днев. 36,14-17.20; Јер. 39,8.9.

.....
 "Израиљци су били одведени у вавилонско ропство зато што су се одвојили од Господа и што се више нису држали начела која би их сачувала од метода и праксе народа који нису поштовали Бога. Господ им није могао подарити благостање нити испунити завет који је учинио с њима кад они нису поштовали начела којих је требало да се најревносније држе. Својим животом и поступцима, они су погрешно приказивали Његов карактер и Он је допустио да буду одведени у ропство. Пошто су се одвојили од Њега, Он је дозволио да буду понижени, да наставе својим путем, и да и невини страдају и пате заједно са кривцима." – *Коменџари библ. џексџова, 201.*

с. Како је Бог открио своје разочарење у погледу Израиља? Ис. 5,1.2.25.

.....
 "Израиљци као народ нису послушали ову опомену. Они су заборавили Бога и потпуно изгубили представу о великој предности која им је била дата као Његовим представницима у свету. Благослови које су они примили нису свету донели никакву благодат. Све примљене предности они су себично искористили само да би славили и величали себе. Тако су закинули Богу службу коју је од њих с правом очекивао, а и свет су закидали на исти начин не пружајући му никакав пример верског живота и светог утицаја." – *Хрисџове џоуке, 258.*

4. ИЗРАИЉ РАСЕЈАН МЕЂУ НЕЗНАБОШЦЕ

а. Шта је записано о владању и судбини последњег Јудејског цара? II Днев. 36,11-13; Јер. 39,4-7.

.....

"Како жалосну и страшну опомену представља ово за оне који тврдоглаво одбијају укор, и неће да се у понизности покају пред Господом да би их Он могао спасти." – *Коментари библијских текстова*, 202.

б. Шта је постигнуто расејавањем изабраног народа међу незнабошце, иако су се као народ већ показали недостојнима поверења?

.....

"Господ их је на свој начин расејао међу незнабожачке народе, да би знање о Њему ипак продрло у свет. Да су остали одани, верни и понизни, Господ би их поново вратио у њихову земљу." – *Коментари библијских текстова*, 203.

"Али је међу њима ипак било правих хришћанских патриота, људи који су у начелу били чврсти као челик и на чију оданост је Бог гледао са великим задовољством. То су били људи које није искварила себичност, који нису оскрnavили дело Божје заводљивим људским методама и праксом, којима је част Божја била дража од свега у животу. Они су у ропству патили заједно са кривцима, али њих је, по провиђењу Божјем, управо то ропство у Вавилону истакло у први план, тако да је њихов пример неокаљаног поштења и честитости заблистао небеском светлошћу." – *Коментари библијских текстова*, 202.

с. Какав је био исход прогонства које је у данима апостола снашло вернике у Јерусалиму? Дјела 8,1.4.5.

.....

"Уместо да поучавају новообращене како ће проповедати Јеванђеље онима који Га још нису чули, они су били у опасности да пођу путем на коме би сви били задовољни оним што је постигнуто. Бог је дозволио да Његови представници буду изложени прогонима, да би их расуо по другим земљама где су морали радити за душе. Прогнани из Јерусалима, они се 'бијаху расијали... проповиједајући ријеч' (Дјела 8,40)." – *Дела апостола*, 77.

5. ИЗУЗЕТНА ОПАСНОСТ ОД ЛАЖНЕ СИГУРНОСТИ

а. Чиме је Јован Крститељ уздрмао лажну сигурност јеврејског народа? Мат. 3,9.

"Јевреји су неговали идеју да су они миљеници неба и да ће, као Божја заједница, увек бити изнад свих осталих. Они су тврдили да су деца Аврамова, и да су темељи њиховог благостања тако чврсти да би – чинило им се – могли изазвати и небо и земљу да им оспоре њихова права. Али су се својим неверством припремили само за осуду од стране неба и за потпуно одвајање од Бога." – *Христове поуке*, 262.

"Јевреји су погрешно тумачили обећање о Божјој вечној наклоности према Израиљу. (Прочитати: Јер. 31,35–37). Јевреји су сматрали да им њихово природно порекло од Аврама даје право на то обећање. Али они су изгубили из вида услове које је Бог посебно нагласио." – *Жеља векова*, 84.

"Милост Божја је осигурана онима у чијем је срцу записан Његов закон. Они су уједињени с Њим. Али су се Јевреји одвојили од Бога. И због својих грехова патили су под Његовим казнама. То је био узрок њиховом робовању незнабожачким народима. Ум им је био помрачен преступима, те су сматрали да могу грешити пошто је у прошлости Господ био према њима тако милостив. Ласкали су себи да су бољи од других људи и да имају право на Његове благодати. Све ово је записано 'за науку нама, на које пошљедак свијета дође' (I Кор. 10,11). Како често погрешно тумачимо Божје благодати и ласкали себи да смо у нарочитој милости због неких својих добрих својстава. Бог не може учинити за нас оно што би желео да учини. Његови дарови се користе да бисмо још више служили сами себи и да би наше срце отврднуло у неверовању и греху." – *Жеља век*, 85.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Опиши шта би требало да буду теме наших разговора са људима овог света.
2. Колико ми у сфери нашег утицаја понављамо изјаву коју је Мојсије дао по завршетку лутања по пустињи?
3. Колико добро ја лично познајем свете истине за наше дане?
4. Како је вавилонско ропство могло бити избегнуто?
5. С каквим циљем је Господ дозволио да се израиљски народ расеје по свету?

Бо̄ до̄ушӣа искуше̄ња да би нас очистӣо

"Али ко ће ѿоднијеш̄и дан доласка Његова...? Јер је Он као о̄гањ ливчев и као цијеђ бјељарска... и очистӣиће синове Левијеве, и ѿре̄ио̄иће их као шӣо се ѿре̄иаш̄а злато и сребро..." - Мал. 3,2.3.

"Божји народ мора да пролази кроз процес чишћења и оплемењавања, и рука Господа над војскама је у том делу. Тај је процес веома болан за душу, али је неопходан да бисмо се очистили од свега што је оскрнављено и нечисто. Невоље су неопходне да бисмо се присније приближили нашем небеском Оцу, у потпуном потчињавању Његовој вољи, и да бисмо Му могли приносити принос у правди....

Господ понекад допушта да Његова деца пролазе кроз сличан процес више пута, појачавајући притисак све док се у потпуности не понизе и не промене свој карактер, што им омогућује да победе сопствено 'ја' и да се ускладе са Христом и Духом небеским. Кроз такво чишћење народ Божји не може проћи без трпљења и патњи... Он нас проводи из ватре у ватру, да би нас проверио и утврдио нашу праву вредност. Верници који поседују праве врлине радо се подвргавају проверавању. Ако се нерадо потчињавамо Божјем проверавању, налазимо се у озбиљној опасности...

У својој милости, Господ људима открива њихове скривене недостатке и мане. Он жели да они самокритички преиспитају сложене емоције и побуде свога срца, да увиде у чему греше, и да коригују своје склоности и оплемене своје манире. Бог жели да Његове слуге упознају своје срце. Он дозвољава да их салећу ватрени ударци невоља да би се очистили. Животна искушења и недаће су Божји радници који имају задатак да отклоне нечистоћу, недостатке и неравнине из нашег карактера, и да нас учине подесним за друштво чистих и светих анђела... Ватра искушења неће нас спалити, него ће само уклонити треску, а ми ћемо из тога изаћи седам пута чистији, носећи отисак божанског лика." – *Мој животӣа данас, 101.*

Добровољни дар прве суботе

5. АПРИЛ 2014
За мисионску
школу у Хондурасу

3. МАЈ 2014
За унесрећене
широм света

7. ЈУН 2014
За Andhra Pradesh
Индија